

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

3 2011
ročník VII.
cena 10,- Kč

nakreslil
Milan Kocmánek

foto na titulní straně - P. Hříbňák

LANŽHOTSKÉ HODY 2011

Hodové folklorní akce, společenské události a zábavy, sportovní akce

Pátek 16. 9.

- 20.00 Předhodové zpívání mužáckého sboru a jejich hostů
- sál restaurace Podlužan
20.00 Hostinec U Zámečku LALOK BAND
20.00 Rybářská bašta - diskotéka

Sobota 17. 9.

- 13.00 kopaná dorost – Sokol D. Dunajovice (Pastvisko)
14.00-18.00 místní muzeum
15.00 předání stárkovského práva
15.30 stavění máje
16.00 zahájení výstavy obrazů Františka Šuláka ve dvorní části muzea
19.00 Vinařství Uher – hodová zábava s DH Podlužanka (staré složení)
20.00 cimbálová muzika Jožky Severina Pod Víchů
20.00 Hostinec U Zámečku – NECHCE SE NÁM
20.00 Pizzerie Toscana – skupina AMULET - country
20.00 Rybářská bašta – diskotéka

Neděle 18. 9.

- 8.00 ranní mše svatá
10.30 kopaná Sokol Lanžhot – Baník Ratiškovice (Šlajsa)
10.00 hodová mše svatá
13.00 odchod chasy pro 1. stárka
14.00-18.00 výstava ve dvorní části muzea
14.00-18.00 místní muzeum
15.00 krojovaná zábava pod májů
20.00 Rybářská bašta - ARGEMA
20.00 Slovácký dvůr hospody U Bartošů – taneční zábava
20.00 diskotéka Pod Víchů
20.00 Pizzerie Toscana – THE TEACHERS
21.00 večerní zábava v Podlužanu

Pondělí 19. 9.

- 9.00 mše svatá

Po mši svaté v 9.45 hodin bude společný odchod průvodem na hřbitov, kde vzpomeneme na všechny zemřelé spoluobčany. Duchovní otec P. Josef Chyba zve do průvodu i na vzpomínkovou pobožnost všechny občany i ty, kteří se neúčastní mše svaté v kostele.

- 10.00 Letní terasa Podlužan – zábava u malé dechovky (popř. sál)
10.00 Hostinec U Zámečku – malá DH FANDOVA SĚDMÍČKA
10.00 tenisové kurty – posezení s dechovkou
10.00-18.00 výstava ve dvorní části muzea
10.00-18.00 místní muzeum
13.00 odchod chasy pro 2. stárka
15.00 krojovaná zábava pod májů
20.00 večerní zábava v Podlužanu

Úterý 20. 9.

- 9.00 tenisový turnaj neregistrovaných hráčů
16.00 taneční zábava v Podlužanu

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

uběhlo osm měsíců roku, a tak bych rád seznámil s průběhem akcí, které jsme si na letošní rok naplánovali.

Dešťová kanalizace v Nové ulici byla dokončena. Někteří spoluobčané na této ulici si již předzahrádky před svými

ul. Nová

domy upravili a vysadili, čímž dostává tato ulice pěkný vzhled.

Byla dokončena rekonstrukce vozovky v ulici Mlýnská II. Stavbu provedla firma VHS Břeclav, která vyhrála také výběrové řízení na rekonstrukci vozovky a kanalizace v ulici Hrnčířská. V součas-

ul. Hrnčířská

né době je zde hotova kanalizace včetně napojení dešťových svodů. Dokončuje se komunikace a odstavné plochy.

ul. Mlýnská

Probíhá rekonstrukce chodníku v ulici Masarykova, na kterou byla získána dotace ve výši 1,1 mil. Kč. Část chodníku od cukrárny po asfaltový chodník nemohla být zahrnuta do projektu z důvodu zástavy jednoho pozemku, proto ji doděláme z našich prostředků. Díky našim provedeným výběrovým řízením a současné situaci ve stavebnictví, kdy firmy vzhledem k menší vytíženosti dokážou jít s cenou dolů, jsme proti plánovaným nákladům ušetřili téměř 4 miliony korun. Ušetřené finance samozřejmě použijeme na další investiční akce.

ul. Masarykova

Znovu byl otevřen dotační titul Státního fondu životního prostředí na zateplení veřejných budov. Připravili jsme projekt a zaslali žádost o dotaci na zateplení a výměnu oken na přístavbě městského úřadu (knihovna). Součástí žádosti je i rekonstrukce kotelny, na kterou je možno také získat dotaci. Plynové kotle jsou již 26 let staré, takže jejich výměna by nás v krátké době určitě čekala. Navíc jejich účinnost proti novým je mnohem menší.

Ve Společenském domě byla vybroušena podlaha a napuštěna olejovým lakem. V sále Podlužanu byla provedena rekonstrukce jeviště.

Připravujeme zrestaurování soch sv. Anny a sv. Jana Nepomuckého na Náměstí. Obě pískovcové sochy jsou ve značně poškozeném stavu a rekonstrukcí by se staly důstojnou dominantou lanžhotského Náměstí. Požádali jsme Moravské naftové doly o poskytnutí grantového příspěvku z grantového sponzoringu „Energie z přírody“ ve výši 150 000,- Kč na tuto rekonstrukci. Tato částka nám byla přislíbena a nyní jsme před podpisem smlouvy.

Dále také připravujeme podklady pro projekt na rekonstrukci (sanaci) kanalizace v lokalitě Stráže. V první řadě je třeba celou kanalizaci pomocí kamery prohlédnout a špatné úseky, popř. i celou kanalizaci, která je třicet let stará, sanovat. Hodláme použít novou metodu, kdy se do vyčištěné kanalizace vtáhne polyethylenový sanační rukáv. Následně dojde k nafouknutí a těsnému přilnutí ke stávající kanalizační trubce. Poté za stálého udržování tlaku dochází k velice rychlému vytvrzení pryskyřič-

ného rukávu pomocí soustavy UV lamp. Průběh vytvrzování je řízen počítačem na základě informací ze sady čidel umístěných na soustavě UV lamp. Na UV lampách je také zabudována kamera, přes kterou obsluha sleduje správné rozbalení a přilnutí rukávu. Sanační kanalizace nedojde k zpětnému vytvarování deformovaných míst kanalizace do původního profilu, sanační vložka zkopíruje stávající stav kanalizace a zabrání případným následným deformacím. Tato metoda je levnější než klasická výměna potrubí a nedochází k žádnému narušení chodníků a komunikací. Předpokládané náklady jsou ve výši 20 mil. Kč. Na tento projekt je možnost získat dotaci ve výši 85 % celkových nákladů.

Další podklady připravujeme na projekt rekonstrukce chodníku v ulici Kostická. Dle podmínek SFDI není možnost získat dotaci na každý chodník. Na ul. Kostická tato možnost je, a proto chceme žádost připravit.

Je třeba využít situace, kdy je možno na některé investiční akce dotace získávat, protože v roce 2013 dotace končí a zatím nejsou informace o tom, jak to bude vypadat v dalších letech ohledně možnosti zisku financí z dotačních zdrojů. Je možné, že po tomto datu již obec nebudou moci získat dotace žádné. Proto se snažíme v současné době využít možnosti zisku dotace, jak jen to půjde. Musím říct, že se to zatím daří.

Přeji vám všem pěkné a příjemné prožití hodů.

František Hrnčíř, starosta města

Výpis usnesení z jednání Zastupitelstva města Lanžhot - 29. 6. 2011

ZASTUPITELSTVO MĚSTA

1. **schvaluje** rozšíření programu o bod 15. a) Žádost o poskytnutí finanční dotace z rozpočtu města Lanžhot na vybudování dvou tenisových kurtů v areálu Sokolské TJ Sokol Lanžhot
2. **schvaluje** rozšířený program zasedání
3. **schvaluje** ověřovateli zápisu Ing. Lenku Hrubou a Mgr. Ladislava Straku a zapisovatelkou Annu Moučkovou
4. **bere na vědomí** zprávu o kontrole usnesení a zprávu kontrolního výboru
5. **bere na vědomí** zprávu z jednání rady města
6. **schvaluje** příspěvek na rok 2011 i pokračování členství v Regionu Podluží za podmínky lepší efektivity v hospodaření
7. **bere na vědomí** zprávu finančního výboru a zprávu o plnění rozpočtu za 1.-5./2011
8. **schvaluje** vypracování projektu „Protipovodňové opatření na levém břehu toku Kyjovky v km 12,470 až 12,600 včetně mostu Šlajsa a protipovodňové opatření na pravém břehu toku Kyjovky v ř. km 12,470 až 12,650
9. **schvaluje** rozpočtové opatření č. 4/2011 dle předloženého návrhu
10. **bere na vědomí** Závěrečný účet DSO Čistý Jihovýchod a Zprávu nezávislého auditora DSO Čistý Jihovýchod
11. **bere na vědomí** závěrečný účet Regionu Podluží a Zprávu nezávislého auditora Regionu Podluží
12. **schvaluje** celoroční hospodaření města a závěrečný účet města za rok 2010 včetně zprávy auditora o výsledku přezkoumání hospodaření města za rok 2010 a to bez výhrad
13. **revokuje** své usnesení č. 20 ze dne 20.12.2010 o prodeji domu čp. 576 na pozemku parc. č. st. -244/2 a pozemku parc. č. st. -244/2, k. ú. Lanžhot, panu Václavovi Tvrdému z Lovčic a **schvaluje** prodej domu čp. 576 na pozemku parc. č. st. -244/2 a pozemku parc. č. st. -244/2, k. ú. Lanžhot panu Vlastimilu Žižlavskému, Lanžhot a paní Marii Tvrdé, Lanžhot za cenu 300 000 Kč každému ideální ½
14. **vrací** žádost na poskytnutí dotace ve výši 700 000 Kč na vybudování dvou tenisových kurtů v areálu Sokolské předkladateli k dopracování a pověřuje radu města zjištěním dalších možností financování
15. **doporučuje** dále sledovat možnost výstavby lávky přes řeku Dyji
16. v souladu s § 6 odst. 5 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů **rozhoduje** o pořízení nového územního plánu

- **určuje** zastupitele ke spolupráci s pořizovatelem pana Josefa Bartoše, narozeného 30.08.1952, bytem Luční 1180/7a, 691 51 Lanžhot
- **schvaluje**, že Město Lanžhot požádá Městský úřad Břeclav o pořízení Územního plánu Lanžhot
- **schvaluje** podání žádosti o dotaci z programu IOP - 5.3b podpora tvorby a aktualizace územních plánů

obcí s ohledem na udržitelný rozvoj území na pořízení Územního plánu Lanžhot popř. o dotaci z KÚ JmK.

V Lanžhotě dne 29. 6. 2011
místostarosta města Lanžhot
Josef BARTOŠ

starosta města Lanžhot
František HRNČÍŘ

Společenská kronika

Hana Tučková

Narozené děti

Martin Surý
Stanislava Spevárová a Čestmír Surý,
J. Wolkera

David Jablonický
Jolana a Libor Jablonických, Krátká

Eliška Michlová
Milena Barnová a Martin Michl,
K. Černého

Ema Straková
Andrea a František Strakovi, Hrnčířská

Lukáš Trčka
Radka Gálová a Petr Trčka, Stráže

Stanislav Vrbík
Dagmar a Stanislav Vrbíkovi, Kostická

Matěj Šesták
Martina a Petr Šestákovi, Vinohrady

Sňatky

Marie Klaclová, Rokytnice v Orl. horách
a **Petr Švach**, Lanžhot

Jana Konečná, Lanžhot
a **Jaromír Wasserbauer**, Havl. Borová

Romana Hochmanová, Hulín
a **Richard Černý**, Lanžhot

Dagmar Poláčková, Lanžhot
a **Tomáš Křivák**, Prušánky

50 LET MANŽELSTVÍ

Ludmila a Vojtěch Strakovi, Na Peci

Výročí narození

91 let

Božena Fojtíková, Lipová
Marie Zvědělková, Kostická
Marie Urubčíková, M. Šolochova

90 let

Marie Holobrádková, Nová

85 let

Ludmila Dršťková, Nová

80 let

Jaromír Jelínek, Sadová
Cyril Zonyga, Stráže
Ludmila Helešicová, U Stadionu
Jan Holobrádek, Na Peci
Božena Mrázová, Luční
Zdeněk Stráník, Brno

75 let

Marie Švirgová, Nádražní
Anna Ondráčková, Kout III.
Ladislav Klvaňa, K. Černého
Ivan Vlaschinský, Masarykova
Marie Gálová, Masarykova
Růžena Gajdová, K. Černého
Světlá Malčicová, Břeclavská

70 let

Oldřich Šulák, Sokolská
Vítězslav Zonyga, Luční
Božena Zonygová, Luční
Eva Vyskočilová, MUDr. Kepáka
Jindřich Houdek, Stráže
Ludvík Svozil, Komárnov
Miroslav Vrána, F. Palackého

František Kosek, F. Palackého
Jarmila Slováčková, U Struhy I.

65 let

Marie Ondryšková, Pastvisko I.
Ludvík Vlček, Stráže
Jan Kořínek, Sokolská
Jaroslav Vališ, MUDr. Kepáka
Miroslav Svačina, Nová
Antonín Uher, Sokolská
Marie Uhrová, I. Olbrachta
Rozálie Holobrádková, Pastvisko I.
Ludmila Jančálková, Nová
Ludmila Lutzová, Na Peci

60 let

Věra Vališová, MUDr. Kepáka
Ludmila Balgová, B. Němcové
Květoslava Svačinová, Zámecká
Ladislav Zonyga, I. Olbrachta
Anna Frodlová, K. Čapka
Anna Ciprysová, Komárnov
Jana Podlesáková, Kout II.
Břetislava Bartošová, Nádražní
Soňa Ciprysová, MUDr. Kepáka
Jiří Fialka, Dolní
Antonín Bartoš, Gagarinova
Jaroslav Trčka, J. Wolkera
Ladislav Háněl, Nádražní

Úmrtí

Jan Říha, 82 let, Luční
Růžena Tučková, 81 let, Lesíčková
Marie Maděříčová, 94 let, Kostická
Jan Hnátovič, 72 let, Kout I.
Miroslav Sláma, 75 let, Na Peci

Žádáme občany, kteří si nepřejí zveřejnění svých jmen nebo jmen svých příbuzných (narozené děti, sňatky, výročí narození, výročí sňatků, úmrtí) ve společenské kronice zpravodaje, aby toto nahlásili vždy před uzavěrkou zpravodaje v kanceláři městského úřadu. Naopak upozorňujeme ty, kteří slaví jubilejní sňatky a neměli svatbu v Lanžhotě, že nemáme možnost toto zjistit z matričních knih uložených na městském úřadě. Pokud chcete, aby vaše jubileum bylo zveřejněno, oznamte toto také na úřadě.

Sólo

Josef Jožulka Uher

*Vzpomínáš na naše sólo nejprvnější?
Jurácci jásavě hráli Zpěv skřivana!
Tvoje náruč byla ze všech nejpevnější
a naše láska už nebyla skrývaná.*

*Zapomenout? Navždy bylas moje první!
Jurácci Návratem z Francie kouzlili...
Bývali jste tenkrát chlupci švarní, rovní.
Jak vy jste očima k sobě nás uzlily!*

*Potom Smutnou milenku když jemně hráli,
po máji k praporu šplhal náš zármutek;
kvůli těm, co lásky sobě nedopřály,
s nikým se nevedly zahrádek za plůtek.*

*Noc muzikou k nám z hospody až v jizbu vznívá,
tvé srdce na mém, moje na tvém, už jen o všem snívá...*

Dobře vyšlapaný chodníček má štěstí k těm, kteří to sólo tančí spolu celý život. Hned kdyby máji vystrídala nějaká bolest. Tančí, aniž by noha o nohu únavou zavadila, jedno srdce počká, když to druhé zaostává kvůli nemoci. Nepouští se z náručí, když je stárnutí zpomaluje, nebo do pohybu vkládá delší pauzy. Ale běda, když předčasná smrt jednoho z nich vyvede navzdýcky z kola; ten, který zůstává, nevidí už v žádném tanci smysl a sebekrásnější skladbou jej už muzika nemá sílu zvednout ze židle. Tancují už jenom ve vzpomínkách, které jsou po každé probdělé noci vzdálenější a ve zvuku neslyšitelnější. Čas pohlcuje sólo a už je nevydává...

Poděkování

Vlasta Ciprysová

V letošním roce jsem oslavila své osmdesátiny. Dostala jsem hodně písemných i osobních blahopřání. Chtěla bych srdečně poděkovat MěÚ Lanžhot, Masarykově základní škole, mateřské škole, Svazu tělesně postižených, TJ Sokol, OV i MO KSČM a za uznání Jihomoravské radě Pionýra. A hlavně manželům Osíckovým v hospodě U Bartošů, kteří hostům zazpí-

vali, ale připravili i oslavu – výborné jídlo, perfektní obsluha. K dobré náladě přispělo i pěkné počasí, stejně tak jako profesionální vystoupení Mirky a Vaška Papežových – byli dva, ale hráli a zpívali jako celá

kapela. Za srdíčko mě chytlo i vystoupení Fialenky – dechové hudby mladých lanžhotských muzikantů. Od začátku jim držím palce – stále častěji vystupují i mimo Lanžhot. Dobře nás reprezentují.

Mám také vyřídit poděkování od Niny Vallion z Portlandu v USA, manželů Waltera a Daisy z Hannoveru a MUDr. Vladimíra Prokopa z Piešťan. I další moji spolužáci – máme už 60 let od maturity,

odcházel spokojeni, stejně jako rodina z Lanžhota, Slovenska, prostě všichni.

I když je to mé osobní poděkování, určitě by se pod něj podepsali i další, kteří u Osičků měli nějakou rodinnou událost nebo setkání se spolužáky. Pěkné prostředí, občerstvení podle přání, obsluha s úsměvem a cenově dostupná. A tak přeji, ať i nadále u Osičků mají dostatek hostů nejen z Lanžhota.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE LANŽHOT

Změna duchovního vedení farnosti

Letošní rok farnosti je na události opravdu bohatý. První velkou akcí byly misie v únoru. Oprava kostela pokračovala opravou a zpřístupněním věže, začaly přípravy na primiční slavnost a do toho všeho jsme se najednou dověděli, že otec František je odvolán do jiné farnosti a k nám přijde nový duchovní správce. P. František Putna sloužil v naší farnosti šest let. Hlavně jeho přičiněním se opravila střecha kostela a také věž. Děkujeme mu i touto cestou a přeme hodně spokojenosti v nové farnosti v Mutěnicích.

Od 1. srpna slouží v naší farnosti duchovní otec P. Josef Chyba. Narodil se 26. 1. 1960 v Brně. V letech 1975 - 1979 studoval Střední průmyslovou školu strojní v Brně. Po střední škole absolvoval základní vojenskou službu. V letech 1982 - 1987 vystudoval Římskokatolickou cyrilometoděj-

skou bohosloveckou fakultu v Litoměřicích a po kněžském svěcení 28. 6. 1987 byl ustanoven na prvním působišti v Jedovnicích jako kaplan, kde byl do r. 1989. V dalších letech působil v Dyjákovičkách, Blansku. Pak mu dal pan biskup možnost dva roky se věnovat postgraduálnímu studiu v Římě. Dále působil v Brně – jako rektor kostela sv. Michala se službou koordinovat pastorační v naší diecézi, Litoměřicích, Dubňanech a Telči. Přejeme mu, aby se mu v naší farnosti líbilo.

Slovo duchovního otce

Česká biskupská konference vyhlásila na první postní neděli roku 2010 společným pastýřským listem přípravu na rok 2013, kdy si budeme připomínat výročí 1 150 let od příchodu svatých Cyrila a Metoděje na naše území. Celou dobu přípravy nás má provázet pozornost k Písmu, aby-

chom objevovali poklady v něm ukryté. To je cílem i biblického pastoračního programu Vezmi a čti. Mimo tento program bude každý rok nebo jeho část věnována základním, tzv. iniciačním svátostem. Jedná se o křest, biřmování a eucharistii. Prožívání letošní postní doby bylo zaměřené na svátost křtu a přípravu obnovy křestního vyznání a velikonoční vigílii. V září začneme rok zaměřený na svátost biřmování.

Jsmo tak všichni zváni, vy farníci i já, který u vás ve farnosti začínám, na společnou cestu víry, na které v jednotlivých obdobích života je třeba dojít odpovídající zralosti, lidské i duchovní. Jinými slovy osvojit si umění křesťanského života, tedy umění všech umění – umění být člověkem. Věřím, že se na společné cestě víry, naděje a lásky

budeme vzájemně doprovázet modlitbou i konkrétní pomocí v životě naší farnosti.

Život farnosti vyžaduje činné zapojení jejich členů. Nejde přece o duchovní či náboženský servis, který by zajišťoval kněz se svými spolupracovníky, ale jde o duchovní rodinu, o společný život.

K tomu nám všem vyprošuji pomoc a světlo Ducha svatého.

Váš otec Josef

Konečně máme v Lanžhotě vyhlídku!

Marie Pfefferová a Petra Racková

Je to k nevíře, ale práce na opravě střechy kostela započaly již před třemi lety v srpnu roku 2008 a díky finanční podpoře Města Lanžhot, místních občanů, soukromých firem, rodáků a dotací od Jihomoravského kraje se 4. září 2011 podařilo slavnostně otevřít vyhlídku na lanžhotské věži. Celkem se za toto období podařilo získat potřebných a neuvěřitelných 6 400 000 Kč. Město přispělo celkem 2 300 000 Kč, dále poskytlo půjčku 500 000 Kč, kterou farnost pravidelně splácí. Od Jihomoravského kraje se podařilo získat dvakrát dotaci

v celkové výši 350 000 Kč. Občané Lanžhota, rodáci a náhodní přispěvatelé poskytli částku 964 000 Kč, firmy 213 000 Kč. Zbytek 2 073 000 Kč dodala Římskokatolická farnost Lanžhot. Nezanedbatelnou část peněz se podařilo získat pomocí veřejné sbírky, která byla povolena na tři roky a v Lanžhotě proběhla ve dvou etapách. Veřejnou

sbírkou organizovala Marie Petrlová a Marie Uhrová s aktivní účastí dobrovolnic z Lanžhota. Všem těmto spolehlivým a ochotným ženám patří naše velké uznání, neboť ve svém volném čase navštěvovaly dům

od domu, vybíraly peníze a trpělivě vysvětlovaly důvod veřejné sbírky.

Původně plánované otevření na zahrávání hodů se nepodařilo splnit, neboť práce na opravě se neplánovaně prodloužily, a to i přes velkou snahu všech podílejících se firem. Velký dík si zaslouží firma Kopečný ze Zlína, která zrekonstruovala zvony a jejich příslušenství. Na tyto práce navázal Zdeněk Kořínek, místní živnostník, který se obětavě pustil do výroby nového schodiště na vyhlídku. Práce, které souvisejí s úpravou stěn, vymalování a doladění před otevřením provedl Jiří Krásný, při dalších odborných pracích sekundovali Michal Tuček a Ctirad Drozd a místní elektrikáři Miroslav Prajka a Jan Holobrádek. Závěr doladila firma Izoltech ze Zlína, která završila dílo opravou izolace ochozu. Ve výčtu firem nesmíme hlavně opomenout firmu Josefa Hlaváče z Moravské Nové Vsi, která zrenovovala střechu kostela a lanžhotského uměleckého kováře Petra Uhra. Všem těmto firmám i soukromým osobám patří naše velké poděkování

Hybná páka sdružení

J. B.

V našem zpravodaji i v jiných regionálních novinách se čas od času objeví články o rekonstrukci střechy kostela a vyhlídky na věži lanžhotského kostela. Všichni už z těchto článků, které informují o průběhu opravy, víte, že kvůli shánění financí bylo založeno občanské sdružení Spolek pro Lanžhot. Přestože organizaci oprav měla na starosti farnost (hlavně tedy pan farář), bylo to tak výhodnější z důvodu

za obětavost, kvalitní práci a vstřícnost, se kterou se pustili do díla.

Všechny tyto dokončovací práce doladovával, bedlivým okem sledoval a nápomocnou rukou zvládal v současné době již bývalý lanžhotský farář P. František Putna, který se svým elánem zasloužil o zdárné dokončení nové střechy a vyhlídky kostela. Touto cestou děkuje občanské sdružení Spolek pro Lanžhot panu faráři za odvedenou práci a skutečnost, že byl velkou oporou pro náš spolek. Jsme rádi, že zůstane i nadále členem našeho spolku a bude se tak spolupodílet i na rozvoji města Lanžhot. Je zřejmé, že lanžhotské působení mu zůstalo blízko u srdce.

Všichni ti, kteří si na 4. září pořídili pohodlnou obuv a dobrou náladu, zažili neopakovatelný pohled při prvním výstupu na lanžhotskou věž. Věříme, že pohled z dominanty města ztrátlivě naše městečko a lanžhotská vyhlídka se stane cílem turistů z blízkého i širokého okolí.

shánění financí. Do sdružení měl možnost se přihlásit kdokoliv z občanů, byli k tomu vyzýváni prostřednictvím kabelové televize. Přihlásilo se pouze 16 členů. Z těchto členů byla po úvaze a souhlasu všech zvolena za předsedkyni Marie Pfefferová. Tato volba, jak se ukázalo, byla tou nejlepší, jaká se mohla udělat. Dá se říci, že o většinu sponzorských darů a dotací se zasloužila právě ona. Ve všem tom

shánění, uhánění a organizování jí byla pravou rukou Petra Racková. Mařence, jak jí všichni říkají, patří velké poděkování za všechno, co udělala pro to, aby domi-

nanta našeho města byla naší chloubou a aby byla využita i pro světské zájmy, jakými je např. rozhled z věže.

Fialenka boduje

Fan club DH Fialenka

Dne 14. 8. 2011 jsme byli podpořit v Pezinku DH Fialenku na XI. mezinárodním soutěžním festivalu malých dechových hudeb „Dechovky v Preši“. Fialenka hrála dopoledne k poslechu u Mariánského sloupu, kde se sešla spousta diváků. Od 14 hodin probíhal hlavní program festivalu v amfiteátru, kde soutěžilo osm dechových kapel ze Slovenska a Čech. V mezinárodní odborné porotě zasedali takové osobnosti, jako je A. Pavluš – hudební skladatel DH Mistříňanka, D. Mareček – dirigent posádkové hudby Bratislava SK, P. Houšť – kapelník DH Straňanka, I. Noskovičová – ředitelka PKC Pezinok a předsedou byl A. Hudec – významný slovenský hudební skladatel.

rotý. V celkovém počtu bodů se umístila na krásném **3. místě**, což mezi konkurencí dechových kapel je veliký úspěch. Po soutěži zazněl megakoncert všech zúčastněných kapel. Pezinský festival je soutěžní a svým obsazením se postupně stal nejvýraznějším v rámci regionu a největším na Slovensku. Mnohé hostující orchestry festivalu „Dechovky v Preši“, hudební skladatelé spolupracují s dechovou hudbou v celé Evropě, kde si jich všude velmi váží a cení.

Jsme hrdí, že DH Fialenka dosáhla takového úspěchu a že dobře reprezentuje svoje rodné město Lanžhot.

Velké poděkování patří manželům Osičkovým za ochotu doprovázet kapelu svým zpěvem.

V 19.30 byli vyhlášeni vítězové. DH Fialenka vyhrála **Zlaté pásmo** a navíc dostala **Cenu předsedy mezinárodní po-**

Termíny kulturních akcí a vystoupení DH Fialenka najdete na www.fialenka.cz

Podlužácké hody v Praze

Eva Tučková a Petra Čekalová
20. listopadu 2010

Eva: Během svého studia v Praze jsem se stala členkou Slováckého kroužku. Každý rok kroužek pořádá krojové hody. Stejně jako u nás jsou zvoleni dva stárci, kteří vystrojí krojové hody podle toho, jaký region je jim blízký. Když jsem začala do kroužku chodit, nechtěli

o Podluží ani slyšet. V té době se v kroužku propagovalo zejména Hornácko. Podlužácké krojové hody tu nebyly téměř 40 let. Dřív než já se stal členem kroužku také můj dobrý kamarád Richard

Kristián. Společně s ním jsme dosáhli, dalo by se říct, nemožné. Slovácký kroužek se náhle začal o Podluží čím dál více zajímat, a tím se také podařilo uskutečnit po tak dlouhé době v Praze podlužácké hody.

Prvním stárkem byl zvolen Richard Kristián tzv. „zapřísahlý Podlužák“, který si sám vybral i 2. stárka Michala Kvasnovského z Týnce. Ale co by to bylo za krojové hody, kdyby stárci neměli k sobě stárkové? Staly se jimi Maruška Minaříková ze Strážnice (1. stárková) a Eva Tučková z Lanžhota (2. stárková). Tož „hlavy pomazané“ byly zvolené, tak se mohly pomalu začít chystat hody. A ne, že by toho chystání bylo zrovna málo, však to všichni dobře známe. Abychom se mohli radovat, zpívat a tančit na hodech, bylo zapotřebí zajistit spoustu

věcí. Tohle si mezi sebou stárci a stárkové rozdělili. Maruška vyběhala povolení od příslušného úřadu a zajistila večeři. Náš 1. stárek Richard měl na starosti sehnat máju, kroje a místo konání. Michal a já jsme se rozhodli zajistit pohoštění ve formě koláčků a trdelníků a samozřejmě program krojových hodů.

Možná vás zarazí, proč 1. stárek Richard obstarával kroje, že? Většinou si v kroužku na hody každý obléká kroj, který má k dispozici. Jenže letošní stárci a stárkové se rozhodli, že vytvoří na ho-

dech, co nejvíce párů v podlužáckém kroji, aby to byly podlužácké hody, jak mají být. Nutno podotknout, že kroje se v kroužku půjčují, a to i z různých regionů. Největší obdiv získal právě 1. stárek Richard, kterému se podařilo sehnat **osm chlapeckých podlužáckých krojů a k tomu ještě tři celé dívčí kroje**. Kroje by byly, ještě mája chyběla, už to chvilku vypadalo, že ji snad ani mít nebudeme. Co by to byly za podlužácké krojové hody bez máje? To by byla ale ostuda. Stárek Richard se nedal zostudit a opět zazářil, cituji: „Víte, jak se krade sedmimetrová mája na kapotě auta? BLBĚ.“ A jaké z toho plyne ponaučení? „Že keť sa chce, tak ide všeko.“

I chystání pohoštění začalo velice zajímavě. Jakmile jsem mamce oznámila, že jsem

stárková, musela jsem jí ihned podat židli, aby se mohla posadit. Pak na ni vyhrknout, že je zapotřebí napéct koláčků pro celý sál, znělo trochu, možná trochu více, děsivě. Společně s kamarádkami, které se zúčastnily také podlužáckých hodů v Praze (samozřejmě jak jinak, než že nás reprezentovaly v **našem krásném lanžhotském kroji**), jsme čtyři plné krabice koláčků napekly. Dále mi kamarádky pomohly při navázání krušpánku a vázání mašliček na sóla. Ještě jsem si nechala napéct 300 trdelníků, aby na hodech byly stoly opravdu zaplněné. Tímto bych chtěla paní **Jiřce Kořínkové** strašně moc poděkovat... Trdelníky byly velice dobré a zmizely rychle jako pára nad hrncem. A nesmím ani zapomenout na svou mamču, které to nedalo, a tak ještě pro jistotu objednala u řezníka pět masových rolád - byly dobré a měla opravdu dobré tušení, děkuji.

Petra: Lákali jsme i zdejší chasu, ale bohužel zrovna byla u nás krojová zábava Kača. Tož jsme se na hody vydali, jak se praví, jen to „zdravé jádro“ - Eva Tučková, Petra a Kristýna Čekalovy, Lada Hakalová, Michal Kvasnovský z Týnce a Hana Hnátková z Kostic. A jak takové hody v našem hlavním městě probíhají? V sedm ráno jsme se sešli u 1. stárka Richarda v jeho dvoupokojovém bytě, ale jak se říká, „dobrých lidí sa vejde“. Tož práce bylo nad hlavu a jako pravé děvčice z Lanžhota jsme vzaly škrob a žehličky a hurá do žehlení těch osmi chlapeckých krojovaných košilí, rukávců, fěrtochů a vrchních sukni atd. Kluci uchopili čizmy a dali se do leštění. K tomu všemu jsme ještě vítali hosty a chvíli to tam vypadalo: „Sedni si, kam chceš, stůpni si, kde chceš, ale hlavně nezavazaj.“ Konečně bylo všeko naškrobené,

požehlené, vyleštěné a navařené. Tož jsme si mohli ulét pohárek dobrého vína a jak to na správných hodech bývá, začali jsme zpívat ty naše písničky, které nás naučily babičky, mamičky, nebo jsme se jich naučili od někoho jiného či svou vlastní píli. Když jsme pak začali s děvčaty od nás píseň „Pijme vínečko, dobré je, dobré je, kdože nám ho naleje, naleje. Naleje nám ho svatý Jan, svatý Jan, požehná nám ho Kristus Pán, Kristus Pán“, tak jsme si vyslechli pěkné pochválení od pana Miroslava ze Slováckého kroužku. Dokonce se nás ptal, do kterého pěveckého kroužku chodíme. Když jsme mu oznámili, že do žádného, nechtěl tomu věřit, proto cituji: „Jestli u vás tak zpívají všechny děvčice, to tam musí být v každém domku krásně.“ V odpoledních hodinách se dostavila i cimbálová muzika, tak jsme pak zpívali při doprovodu houslí. Konečně se blížila ta slavná hodina, proto jsme vše potřebné naskládali do aut a vyrazili do sálu Gong. Vyzdobili jsme sál, nachystali stoly a židle. Potom se kluci vrhli na stavění máje. Zbývala asi hodina do začátku a bylo zapotřebí nastrojít osm děvčat do podlužáckých krojů. My s děvčaty od nás jsme se strojily navzájem a děvčatům z kroužku pomohly babička Lady paní Anna Bertalánová a její sestra paní Zdenka Ciprysová a za to jim

moc děkujeme. Pochodem jsme dokráčeli jako chasa do sálu, stárci převzali od nejstarších členů kroužku právo a hody začaly. Zpívalo se a tančilo, jedlo se a pilo a veselo bylo. K tanci a poslechu nám hrála cimbálová muzika Slováckého kroužku. Všechna děvčata i ta, která v podlužáckém kroji byla poprvé, v něm vydržela až do konce hodů a to do půl druhé do rána. Během večere se skákaly hošije, tak jsme si je s holkami nechaly zahrát také. Chvilku Pražáci nechápali, ale my jsme si to právo vzít nedaly ☺. A když nám pak cimbálová muzika nechtěla zahrát Trnavu, tak se toho stárková Evča ujala a zahrála ji na vypůjčených houslích. Však co by to bylo za hody, k tomu podlužácké, bez „Trnavy“.

Trampský potlach

Milha

*... vlajka vzhůru letí, k radosti svých dětí
hned se s mráčky snoubí, nám bude vládt
až mládí čas opustí nás...*

... tak zní refrén trampské hymny, která v sobotu 16. července zazněla jako chorál z více než 200 hrdel trampů, kteří se sjeli nejenom z celé republiky, ale i ze Slovenska a několika kamarády byla zastoupena i daleká Austrálie, aby společně oslavili

Pěkně jsme reprezentovali naše město Lanžhot a kdykoliv někoho z kroužku potkáme, tak zavzpomínáme na jedinečné podlužácké hody v Praze.

Hody sů tu zase

*Na podzim vždy vlašťovičky odlétají potají.
Každý rok se zase vrátí a přiletí do polí.*

*Tož i hody jsou tu zase,
všichni už se těšíme.*

Vytáhnou se červenice, kasanice škrobíme.

*Vyzehlíme šohajkovi košulenký,
molovů aj plátěně,
a dcereče rukávečka, vyšívanů soupravu.
Guláč a na něm kosířek,
na nekerých rozmarýn od jejich frajířek.*

*Rožky, mašle, lajble a čižmičky,
na kterých jsou nablýskané podkovičky.
Všechno už je přichystáno,
v litrech malovaných vínko nastáčeno.
Cukroví je napečeno a maso je naloženo.
Hody možů začat.*

50. výročí založení trampské osady Rychlý blesk. Pod mohutnými duby a jasany, které ohraničují osadní kemp na Křenové, zaplál do houstnoucího šera slavnostní oheň zapálený čtyřmi kamarády ze čtyř

světových stran, u kterého šerif Hriboš přivítal všechny přítomné a seznámil je v krátkosti s historií osady. Minutou ticha pak byla uctěna vzpomínka na kamarády, kteří již odešli do „věčných lovišť“. Po tomto ceremoniálu přišly ke slovu kytary, kdy jedna písnička střídala druhou, ať již v podání jednotlivců, duet, či náhodných uskupení. Dobrá nálada vydržela některým vytrvalcům až do ranního kuropení, kdy dopoledne proběhly ještě některé soutěže. Po jejich skončení následovalo předání krásných cen vyrobených převážně z přírodních materiálů, slavnostní ukončení potlachy a téměř 50 zúčastněných osad, jejichž vlajky po celou dobu vlály na stožáru, se rozloučilo mohutným ahóóój...

Koňské stezky Podluží

Za občanské sdružení B. Kořínková

V lednu letošního roku byla v Lanžhotě zahájena činnost nového občanské sdružení - **KOŇSKÉ STEZKY PODLUŽÍ**, které je sdružením převážně lanžhotských chovatelů koní.

Mnozí víte, že už v minulých letech zde byly organizovány různé akce s koňmi. I pod hlavičkou sdružení chceme v těchto aktivitách pokračovat a rozšířit působení

Vyznavačí ohňů

*Na louce stojí v kruhu vyznavačí ohňů chtiví.
Tu náhle jeden z druhů zapaluje louči dříví.
Z kytary tón se rozletí do všech stran,
na stožár vlajka vyletí – ke hvězdám
a lesem tiše šumí kamarádské známé „umí“.*

*Od řeky pára chladí rozpálené tváře lidí,
vzpomínají na mládí i na ty, co tu dneska chybí.
Na křídlech fantazie snít, to se smí,
u ohně s kamarádem být poslední,
kde řeka tiše šumí, kamarádské známé „umí“.*

*Je ráno, slunce vstává, zkracují se stíny stromů.
Na pozdrav vlajka mává těm, co odcházejí domů.
A kdekdo ví, že přijde čas čekání,
než vyzve opět ohňů hlas – k setkání,
kde lesem tiše šumí, kamarádské „umí“.*

v této oblasti. Od zástupců města máme plnou podporu a plánujeme dále spolupracovat s městem při pořádání různých akcí. Jedním z cílů sdružení, jak už z názvu vyplývá, je vybudování koňských stezek v našem regionu, rozšíření služeb v oblasti agroturistiky, pořádání kulturních a sportovních akcí, zachování kultur-

nástup všech zúčastněných

ukázka sečení

ního dědictví v oblasti formanství a chovatelství, propagace regionu.

První společnou akcí pod hlavičkou sdružení byla Prvomájová vyjížďka na Pohansko. Další akcí o prázdninách dne 6. 8. byl Den koní v Lanžhotě, který probíhal na Ranči u druháku. Nejen pěkné počasí, ale i velká účast diváků, i když z větší části přespolních, se podílelo na zdaru této akce. Za podpory města proběhl vozatajský závod o putovní Pohár starosty města. Vítězem této disciplíny se stal Pavel Balga z Tvrdonic, druhé místo obsadil Zdeněk Uher ml. a třetí místo Zdeněk Uher

vítěz Michal

st. V soutěži jezdecké dovednosti v sedle o Pohár rančera zvítězil teprve desetiletý Michal Blažej, na druhém místě skončila

Lucie Bienová a na třetím místě Veronika Shterová.

Bylo pro nás také milou povinností rozloučit se s naším, již bývalým, duchovním otcem Františkem Putnou, který přišel před pěti lety s myšlenkou udělat nějakou slavnost pro chovatele koní, kterých je v Lanžhotě dost. A tak vznikla dnes již tradice Svatoštěpánského žehnání koní,

vítěz P. Balga

kteří bude pokračovat i po jeho odchodu do jiné farnosti.

Během odpoledne bylo možné zhlédnout výstavu starých zemědělských strojů s ukázkami prací na těchto strojích. A pro srovnání byla k vidění bohatá sbírka miniatur zemědělských strojů a povozů Františka Kořínka.

Touto cestou děkuji všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na organizaci této akce, která by se měla stát novou tradicí v Lanžhotě.

Další plánovanou akcí bude již tradiční Hubertova jízda na závěr jezdecké sezóny, někdy na přelomu října a listopadu.

Bližší informace o konání této akce budou zveřejněny v kabelové televizi. Budeme se těšit na vaši účast a podporu.

Ve Valašských Kloboukách nezapomínají

Marie Petřlová

*Už se tvůj šátek v dáli ztrácí,
smutek v duši mám.*

*Já se prostě v cele
na Pankráci ustýskám.*

*A to proto jen, že jsem měl
svou zem tak rád,
dělí nás ostnatý drát.*

(úryvek z hymny KPV)

Již třináct roků pořádají zastupitelé města Valašských Klobouk se starostou Daliborem Maníšem pietní akci, při které dosud žijící političtí vězni a jejich rodinní příslušníci vzpomínají na všechny umučené a popravené v padesátých letech. Letos se tato slavnost k uctění památky obětí komunismu konala 24. června. Zúčastnil se jí spisovatel Jožka Husek s manželkou, předseda Konfederace politických vězňů Cyril Michalica, pět zástupců z Lanžhota, několik lidí ze Zlína a manželé Haluzovi z Luhačovic.

Slavnost začínala hodnotným kulturním programem, na kterém má zásluhu ředitel a kapelník místní LŠU Václav Maňas ml. Na programu se podílely všechny věkové kategorie. Početná dechovka mladých pod vedením V. Maňase navodila velmi srdečnou atmosféru. Zpívali mladí zpěváci a zpěvačky a také důchodkyně za klavírního doprovodu V. Maňase. Také vystoupení malých dětí, mažorettek a mládeže ve valašských krojích se setkala s velkým ohlase. Na závěr zazněla muklovská hymna.

Po programu starosta přivítal všechny přítomné a hosty z ÚV KPV z Prahy s předsedkyní N. Kavalírovou. Ve svém

projevu vyzdvihl morální vlastnosti politických vězňů. Jejich statečnost, soudržnost, skromnost a vůli odpustit těm, kteří jim dlouhá léta ubližovali. Měli by si z nich vzít příklad někteří naši politici. Místní farář otec Jeníček připomněl, že pachatelé zločinů proti lidské důstojnosti vlastně nebyli nikdy potrestáni. Jejich skutky na věčnosti zvaží soudce nejvyšší. On sám byl vězněn za to, že se byl pomodlit na hrobě Jana Palacha. V závěru vyzval přítomné k modlitbě za všechny oběti totalitního režimu.

Při blahopřání čestnému předsedovi zlínské pobočky Janu Haluzovi k jeho 97. narozeninám se nikdo neubráníl dojetí. Při výslechu v Uherském Hradišti byl pověstným vyšetřovatelem zbit a dokopán do bezvědomí. Po třech týdnech se probíral k vědomí, možná díky tomu, že byl aktivním sportovcem. Běhal s Emilem Zátopkem, později se stal jeho trenérem. Píše o tom ve své knize „Trénoval jsem Emila“. Loňského roku obdržel od prezidenta Klause státní vyznamenání. Jeho manželka byla učitelka a doplatila na hrubě zacházení ve vězení tím, že už nemohla mít děti. Tito vzácní, skromní lidé jsou

vděční Bohu za každý prožitý den, který jim dopřává. Jejich srdce jsou naplněna smírem a odpuštěním.

Po programu jsme se všichni odebrali na náměstí, kde byly ze zvuků české a slovenské hymny položeny věnce k památníku obětí násilí. Pomník znázorňuje povalený kříž. Starosta pozval všechny přítomné k pohoštění. Následovala srdeč-

ná beseda, kterou zpestřily zpěvačky lidovými písničkami.

Starostovi Manišovi a všem, kteří každoročně připravují tuto pietní slavnost, patří obdiv a tisícové díky. Je správné, že do této akce zapojují mládež, aby si uvědomila, že nesmí připustit, aby se padesátá léta opakovala.

Klub vojenské historie

19. prapor Stráže obrany státu Hodonín o. s.

Kdo jsme?

Jsmo nepolitická a nezisková organizace, občanské sdružení, které se zabývá vojenskou historií z let 1914-1945, převážně se věnujeme ozbrojeným sborům za období první Československé republiky, okrajově děláme i jednotky ostatních států. Dále se zabýváme restaurováním dobové techniky, zdokonalováním našich historických jednotek pro účely bojových a jiných ukázek či stafáží a v neposlední řadě sběratelstvím (veškeré historické předměty a dokumenty s vojenskou tematikou z let 1914-1945).

Naše sdružení má v současné době deset členů, vlastníme plnou výstroj, funkční

výzbroj, automatické zbraně na výjimku policie a zrenovovanou pojízdnou bojovou techniku: dvě motorky ČZ 175 Standard (1938), dobové bicykly, lyže (ski).

Co nabízíme?

- Vycvičenou a plně vystrojenou historickou vojenskou jednotku
- Přednášky nejen na školách
- Výstavy zbraní, uniforem a dalších věcí s vojenskou tematikou
- Čestné stráže na pietních aktech
- Dobový vojenský tábor
- Historickou techniku
- Služby pro film

Aktivity našeho občanského sdružení od vzniku po současnost

Náš klub vznikl v první polovině roku 2009 odštěpením od břeclavského klubu vojenské historie, který se trvale stará o objekty lehkého opevnění na Pohansku u Břeclavi. Už před vznikem sdružení jsme se věnovali 10. pěšímu pluku, 2. praporu Břeclav Československé armády z první republiky, po odštěpení jsme se začínali napl-

no věnovat také 19. praporu Stráže obrany státu Hodonín, který se skládal z příslušníků finanční stráže, četnictva, příslušníků uniformované stráže bezpečnosti (policie) a vojenských posil. Od založení našeho sdružení jsme se účastnili a spolupřátali jsme mnoho vzpomínkových akcí, výstav a prezentací pro veřejnost, ze kterých stojí za zmínku například slavnostní odhalení sochy Dr. Edvarda Beneše před právníckou fakultou Masarykovu univerzity v Brně, oslavy 100. výročí narození Antonína Bartoše, rodáka z Lanžhota a významného odbojáře během 2. světové války v městě Lanžhot, slavnostní odhalení busty T. G. Masaryka v prostorách hodonínské nemocnice T. G. Masaryka, oslavy 92. výročí založení Československa v Hodoníně, oslavy 161. výročí narození T. G. Masaryka ve městě Hodonín, oslavy 66. výročí osvobození města Hodonín, Jarní Šlapka – Velké Pavlovice, Dětský den Šakvice, Národní soutěž modelářů v Hodoníně, oslavy dvacetiletého výročí založení Policie České republiky v Hodoníně, 69. připomínka popravdy důstojníků Československé armády z Obrany národa v Kounicových kolejích v Brně. Členové našeho klubu se také podíleli na natáčení filmů, seriálů a historických dokumentů jako jsou například Četnické humoresky, Hitler: Vzestup zla, Příběhy železné opony, Černí baroni, dokument o finanční stráži pro Český rozhlas. V roce 2010 se našemu klubu zadařilo i po folklorní stránce, dva z našich členů, kteří chodí v kroji, byly prvními stárky, Jindra Jeřábek v Lanžhotě a Martin Žižlavský ve Staré Břeclavi. V současné době spolupracujeme s mnoha právníckými subjekty a organizacemi jako jsou Československá obec legionářská, město Hodonín, obec Týnec,

Policie ČR – oddělení Hodonín, Nemocnice T. G. Masaryka v Hodoníně, KVH 43. pěší pluk Brno pod vedením Ladislava Šuláka, rodáka z Lanžhota. Také se staráme o pana Josefa Červenku, staletého pamětníka a bývalého příslušníka čs. armády za první republiky a veterána Stráže obrany státu v roce 1938.

Kontaktní informace

web: www.sos19hodonin.websnadno.cz

Kontakt:

Název: 19. prapor Stráže obrany státu Hodonín o. s.

Adresa: gen. Šimka 59, 69003 Břeclav

Banka: 245984300 / 0300 (ČSOB)

Předseda: Bc. Martin Žižlavský

Tel. 776169993

Mail: sos19hodonin@seznam.cz

PODPOŘTE NÁS!

Sbíráme veškerý vojenský materiál z let 1914-1945 (uniformy, části uniforem, nášivky, odznaky, medaile, zbraně, fotografie, dokumenty, výstroj) po československých legionářích v Rusku, Itálii, Francii a Srbsku, po příslušnících ozbrojených sborů z první republiky, armády, četnictva, policie, finanční stráže, pak veškerý materiál po příslušnících 2. odboje, od zahraničních vojáků ve Velké Británii, na Středním východě, z domácího odboje a od zahraničních vojáků v SSSR (Svobodovci).

Čtí a pomáhají

J. Bartošová

Čtení pomáhá je projekt, jehož cílem je vést děti ke čtení a současně i pomoci druhým. Základní princip projektu je, že registrovaný čtenář na www.ctenipomaha.cz, žák nebo student, získá za přečtení z doporučených knih kredit 50 Kč, který může věnovat na některou z nominovaných charit dle svého výběru (typově asistenční pes pro Honzíka, vozík pro Danu, oční operace dětí v Africe apod.). Bližší informace najdete na uvedeném webu.

Do tohoto projektu se zapojilo do současné doby více jak 40 000 dětí. Dětem se již podařilo naplnit celkem 35 charitativních projektů. Nevidomé Aničce po-

mohly získat knihy psané Braillovým písmem, pomohly ale také dětem v Africe či seniorům, přispěly na výcvik asistenčního psa Denise, pomohly zvířatům v nouzi atd. Mezi potřebné rozdělily přes 3,2 milionu korun.

Projekt podporuje Vojta Dyk: „Podmaň si sílu knih a můžeš měnit svět.“

Pokud se děti zapojí do projektu, rádi v knihovně pomůžeme s výběrem knih. Rodiče, podpořte své děti, aby četly a pomáhaly.

čtení pomáhá

Letní sonet

Jožka Tureček

*To setkání přišlo nenadále
když zahlédl jsem tě na potoce
Pozdější léto Už nevím ale
ve kterém to zrovna bylo roce*

*Pomátly mě křivky tvého těla
i bezstarostný úsměv na tváři
Tvým zjevem má duše málo smělá
hned idylické scény vytváří*

*Že svolíš říkat ti křestním jménem
a hladit hebkou kůži zlatavou
chráněnou opalovacím krémem
Tenkrát vzduch kolem voněl otavou*

*Děk že paměť uchová nám chvíle
kdy splní se přání pošetilé*

Kříže v Lanžhotě a okolí

Kříž Terezie Zonygové

(podle J. Matuszkové: Výzkum drobné sakrální architektury na Podluží)

Kříž se nachází u polní cesty na Prátni za Lanžhotem směrem ke Kosticím.

Popis: Tři kamenné kvádry stupňovitě sestavené spočívají na hranolové základně. Na vrchním kvádru je kamenný kříž s kovovým korpusem.

Na čelní straně vrchního kamene je vyryt text:

POCHVÁLEN BUĎ – JEŽÍŠ - KRISTUS

Na druhém kameni: POUTNÍČE ZDE MÁLO STŮJ - RÁNY MOJE ROZVAŽUJ – RÁNY MOJE KYNOU – LÉTA TVOJE HYNOUT – PŘIJDE SMRT SOUD NASTANE – KAM SE DUŠE TVOJE DOSTANE

Na nejnižším kameni: KE CTI A CHVÁLE BOŽÍ VĚNUJE – TEREZIE ZONYGOVÁ – Z LANŽHOTU – L. P. 1933

Materiál: umělý kámen

Historie: v r. 1933 nechala postavit Terezie Zonygová, Komárnov 121, složila současně 200 Kč na fond tohoto kříže. Posvěcen byl dne 21. 5. 1933, kázání měl vikář Josef Melichar.

Benešových kříž na Prátni

(podle J. Matuszkové: Výzkum drobné sakrální architektury na Podluží)

Nachází se u křižovatky dvou polních cest (jedna je Hrobečková) v trati zvané Prátna, ve směru na Kostice. U kříže jsou tři lípy.

Popis: Na vysokém zděném podstavci s gotizujícím dekorem je bohatě zdobený litinový kříž s korpusem. Na čelní straně podstavce je v lomeném oblouku rytý text:

A já, když budu povýšen od země, všeko potáhnu k sobě. JAN XII., 32. Tento kříž sv. byl postaven L. P. 1891 od manželů Jakuba a Heleny Benešových z Lanžhota.

Materiál: cihla, omítka, modrý a bílý náter, litina.

Historie: r. 1891 jej nechali postavit manželé Benešovi, opraven v devadesátých letech 20. stol. bratry Františkem a Josefem Fojtíkovými (Kaděti).

Třetí křížový den k němu chodívalo prosebné procesí, odtud ke kříži na Stráži a přes Podsedky zpět.

Hodová mája

Vlasta Ciprysová

*„Tá lanžocká mája tenká,
stavjala ju svoboděnka,
stavjala ju, prohýbá sa,
moja milá, vydávaj sa.“*

Když hodová mája stojí, začínají hody, které jsou už tradičně největším lanžhotským svátkem. Ráda bych zavzpomínala na pocity nás, většinou žen, pro které hody znamenaly i spoustu práce. Důkladný úklid, pečení koláčků, cukroví, chystání krojů, kde mají mladé. Dnes už hlavně pečení cukroví přenecháváme zručným cukrářkám, kterých je v Lanžhotě dost a dobrých. Dovolím si pro kuchařinky připomenout recept na koláčky Hanky Tučkové, jsou moc dobré.

1 kg mouky (půl hladké speciál a půl polohrubé výběrové), 25 dkg cukr krystal se rozpustí v mléku (necelý půllitr), 4 dkg kvasnic, 4 žloutky, ½ másla (rozpustit), ¼ l oleje, špetka soli. Dobře vymísíme. Po vykynutí se těsto tzv. přeguluje tak, že jej rozválíme a jednu polovinu potřeme měkkým máslem. Těsto přeložíme jak listové těsto na trubičky a necháme odpočinout a nakynout. Toto ještě jednou opakujeme. Po vykynutí rozválíme a formičkou vykrajujeme koláčky, které potřeme rozšlehaným vajíčkem a přiložíme vršek. Vršky: 25 dkg másla, 18 dkg mletého cukru, 38 dkg hladké mouky, 1 žloutek. Z výkrojků, které necháme znovu vykynout, děláme koláčky tvarohové, makové nebo ořechové. Posypačka: 60 dkg hladké mouky, 1 vajíčko, 25 dkg mletého cukru, 25 dkg másla. Ty přegulované se pečou jen v Lanžhotě a já je mám nejraději.

Stavění máje je výsadou a ryze mužskou záležitostí a ještě více mladších i starších ženáčů, než těch svobodných, i když se v písničce zpívá o svoboděnce. Mohla to být i svoboda občanská. Za protektorátu se mája nestavěla, ale tancovalo se po stodolách a dvorech. Smutnější byly hody, kde v rodině někdo chyběl – byl v koncentračním táboře, partyzán v horách nebo na nucených pracích. Z vlastní zkušenosti vím, o čem píši.

Od kdy se mája staví, kam pro ni chlapci jezdívali a všechno kolem nechám profesionálním folklorním badatelům. Dost byly hody popsány i v knize Lanžhot z roku 1983. Co já vím, jezdilo se pro máju do Čarského hája na Slovensku. Bylo to ve čtvrtek před hody a jezdilo se s koňmi. Vzpomínám i na tragickou událost z 16. září 1976. Přestože zkušený forman Jan Ciprys – Darmovzal jezdil pro máju léta, zranil se při nakládání máje tak, že na následky na hodovou neděli zemřel.

Když jsem prohlížela fotky svých rodičů, našla jsem jednu, kde šohaji ve svátečních krojích vezou máju a je to focené na náměstí v Břeclavi. Mohlo to být v letech 1920 – 1927. Otec chodil v kroji do 27 let. Zaujali mě stárci na koních i s guláči na hlavách. Dnes už tolik vyparádění nejedí.

Do roku 1959 se stavěly máje dvě. U farní zdi chlapci z Hrubé hospody, druhá stála u Vedralů. Ještě měli máju i sportovci a před hospodami stály malé majky. Starší vzpomínali na Kocandových a u Lamberků. To nepamatuji. V pátek se mája „strúhala“, musela být krásně bílá. V sobotu se začala stavět – ručně a také jámu pro ni kopali v noci „kaštánci“ - mladí chlapci před vojnou. Stárci měli na starosti máju,

aby nejpozději v pět hodin odpoledne stála s vlajícím praporem, který ušila stárkova milá. Stavění máje to je obřad. Ten, který řídí stavění máje je důležitá osoba. Už roky řídí stavění máje rodina Jarcova. Dnes je to František Jarec. Hlasitě dává pokyny, a když řekne „horé“ desítky mužských

rukou zaberou. Nedá na rady diváků - trochu doleva, doprava, je to šikmo atd. Sám rozhoduje. Příliš zvědavé diváky, kteří chtějí být co nejbližší, odhání bičem stárek. Také tradice. Pamatuji, kdy se mája dvakrát zlomila. Ale do půlnoci opět, trochu kratší, stála. O stavění máje se často zpívalo. Lanžhotská lidová skladatelka Rózka Horáková napsala: Až zároveň věžů máju postavíme... Někdy to bývalo dobrých 45 m. Našla jsem i další písničku.

*„Tá lanžhotská mája rovná, vysoká,
stavjajú ju chlapci jednú do roka.
Keď jak svička stojí při tem kostele,
výskajú si Lanžhotčané vesele.“*

Když mája stojí a z desítek hrdel zazní jako chorál – Tá lanžocká mája..., všechny, hlavně nás Lanžhotské, znovu a znovu chytne pocit hrdosti. Ať si říká, kdo chce, co chce o pyšných, v zachování tradice máme být na co.

Funkce stárka je také zajímavá. Dočetla jsem se o stárcích v brožurce z roku 1995. Stárkem v roce 1928 byl František Ciprys

z Komárnova. Byl stárkem celkem 5x a dodnes nebyl překonán. V jeho rodině byli stárci také syn a vnuk. Někteří stárkovali i dva roky po sobě. Byly i rodiny, např. u Sedláčků, kde měly v průběhu let 4x stárky. Zvláštností bylo, když se stali stárky dva bratři. Vždycky se volili stárci dva. Nedávno však byl zvolen jen jeden stárek a tehdy poprvé se v průvodu šlo pro starostu a pana faráře. Neviděla jsem to, ale slyšela, že oba výborně verbovali. Proč by ne, když jeden stárkoval a druhý pochází také ze Slovácka.

Mne i moje hosty vždycky fascinoval průvod vyšňořených šohajů, kteří šli pro stárka a potom ho vedli pod máju. Pro prvního (sedláckého) v neděli a pro druhého (chalupnického) v pondělí. Vždycky jsem dumala, proč tak dlouho jsou chlapci u stárka. Domluvila jsem se s L. Uhrovou, svojí žákyní, že bych ráda přivedla k nim hosty z Anglie. Nejen chlapci byli bohatě pohoštěni, sólo měly i kuchařky, ale také moji hosté dostali i výslužku. Malá Sandra bubnovala na bubny. Hosté mysleli, že může přijít kdokoliv. Hostů jsou desítky,

to by u stárků neunesli, ale také by žádného nevyhodili. My si hostů vážíme.

Úloha nastrojených děvčat je vcelku pasivní do té doby, než přivedou stárky. Jinde i děvčata tancují, aby jim uběhlo čekání. Povinností stárka je, aby žádná děvčička nezůstala stát. Když přijedou přespolní, zavedou jim tanečnice. Sami si mohou jít pro děvčata až druhé sólo. Pěkné je, když přijedou přespolní na vozech s koňmi. Dnes už více na kolech a auty. Řidič nesmí pít! V Moravské Nové Vsi si šohaji na máju píší kolik a odkud chlapci dojele. Byla jsem ráda, že i z Lanžhota oplatili hodovou návštěvu. Vždy jsem se těšila na hodovní pondělí, kdy měli mužáci sólo. Krásné zpěvy, verbuňky jedna radost. Když zazněla naše „hymna“ – Zpívali mužáci pod

kaštanem u máje, to bylo něco. Jožulkovi Uhrovi se píseň opravdu podařila.

Pomalou se blížím ke konci článku o máji, hodech. To, že v Lanžhotě jsou hody, věděl každý a těšil se na výslužku. Tu přinesli až v úterý, protože v pondělí se nešlo do práce, zavřené byly obchody, nebyla škola. To je dodnes. Ale z okolí už to tak nebylo – tam prý hody neslavili. Moje matka říkávala: „Hody, to je komora a všechno v ní.“ A tak i když je hlouběji do peněženek, hody v Lanžhotě budou, nové sukňe ke kroji se koupí a mája se stavět bude. Hody si nenecháme vzít. A když v sobotu na hodky u dveří zazvoní stárek – otevřeme a přispějeme na hodové výdaje. Připijme si na zdraví.

Komunikace

Dráhy, jízdní řád, silnice, povozy, auta

(Opis z Vlastivědného dotazníku z roku 1926), Pavel Bartoš

Lanžhotem vede hlavní trať Praha – Brno – Bratislava.

Z blízké stanice Břeclav, jen 10 minut vlakem, má pak Lanžhot spojení do všech končin republiky.

V lanžhotské stanici zastává službu 5 úředníků a 9 železničních zřízenců.

Lanžhotem projíždí denně směrem k Brnu 6 vlaků osobních a 4 rychlíky, rovněž směrem opačným k Bratislavě 6 osobních vlaků a 4 rychlíky. Mimo to 6 vlaků dělnických a školních.

Přímé spojení do Prahy mají vlaky č. 301 a 303.

Vlaků nákladních projíždí denně 30.

Celkem projede tedy denně Lanžhotem 56 vlaků.

Po dobu řepné kampaně zvyšuje se tento počet za den až o 10 nákladních vlaků.

Lesem probíhá také lesní dráha z břeclavského dřevoprůmyslového závodu (pily), která slouží k dovážení kulatiny do jmenované továrny.

Středem obce prochází okresní silnice Břeclav – Brodské, která bývá za povodní na několika místech úplně ztrhána. Přes řeku Moravu nevede žádný most, a proto u Přívozu převáží se lidé i povozy prámem (kompou) na druhý břeh – do Bratislavy.

U kostela odbočuje okresní silnice ke Koticím a dále k Hodonínu.

Dokud nebylo v Lanžhotě skladní stanice, obstarávali dovoz zboží obchodníkům i soukromým osobám 4 povozníci.

Rolníci užívají na obilí „žebříňáků“, na hnůj, kamení a dřevo „deštěňáků“. Šutr vozí v „truhle“, osoby a hospodářské nářadí v „košinách“. Je tu i několik bryček (5), 1 kočár.

V nejposlednější době je v Lanžhotě nákladní auto Lanžhot – Břeclav.

Polní dráhy, stezky, cesty, chodníky, důležité meze.

Hlavní z obecních cest byla Draha (zkrácená cesta k Podivínu a Brnu) a je dosud. Cesta Hrobečková vede ke Koticím, Hraníčka (hranice katastru), Trníčková, podél dráhy vedoucí, je nově upravená. Z ní odbočuje Svodnice 1., 2., 3. podél bývalých

svodnic. Dále cesta stávání, Vrbková (polní cesta do Břeclavě).

Ze silnice na Vrbkovou vede první a druhá cesta Příční. Pozemky Prátňa jsou ohraničeny cestami zvané 1. a 2. Meza. Ze silnice na pozemky Zahájky směrem k Břeclavi vede cesta Zahajková, od Padělků cesta Padělková, přes pastviska a louky směrem k Pernitálu (Bernhardstal) cesta Jasenová, která se v lese jmenuje Výhon, cesta na Kazúbek a nově projektovaná cesta na Kostický hrud, od pastviska na louky podél regulované svodnice cesta Fialová, rovněž nově upravená, cesta za Jazerem na Trnůvku a cesta v Trňů.

Důležitých mezí není.

LANDSHUT

Josef Jožulka Uher

Město výše uvedeného názvu na mapě současného světa stále ještě nalezneme. Severovýchodně od německého Mnichova. V říjnu roku 1977 byl teroristy unesen letoun německé společnosti Lufthansa typu Boeing 737 zvaný Landshut.) Bylo dlouhé období v dějinách LANŽHOTA, našeho města, kdy i on se jmenoval LANDSHUT. Rozhlédněme se po záznamech, jak to začalo a bylo. Kde a v čem se s tímto názvem poprvé setkáváme.

MAPA ČECH MIKULÁŠE KLAUDIÁNA Z ROKU 1518.

Její barevný výřez je otištěn na přebalu tohoto čísla zpravodaje. Pozorně si jej prohlédněte. Kartograf (mapotvůrce) Klaudián zapisuje do mapy předchůdce našeho města jménem LANSHUT, bez písmene D. A správně jej umísťuje na MORAVU.

VÝŘEZ Z MAPY MORAVY OD J. A. KOMENSKÉHO Z ROKU 1664.

Komenský, jak se můžete též přesvědčit na přebalu tohoto zpravodaje, písmeno D nevynechává, a tak uvádí název LANDSHUT. Prý se však rozčiloval, že mu ho hraniční čárou ve smyčce „zabral“ kartograf z Moravy do UHER, což je velmi dobře vidět. Za povšimnutí stojí, že koryto staré řeky Moravy je jen o málo širší než dnešní KYJOVKA, tenkrát MORÁVKA resp. STUPAVA.

I. VOJENSKÉ (JOSEFSKÉ) MAPOVÁNÍ MORAVY.

Došlo k němu v druhé polovině 18. století, to značí v rozmezí let 1750 AŽ 1799. Jde o tak zvaný MAPOVÝ LIST č. 122. Velmi jednoduchému barevnému nákresu dominuje název zachycené obce LANDSHUT. Už se nedozvíme, co tehdejší vojenští kar-

tografové uznali či neuznali za vhodné či spíše nutné zachytit-zakreslit. Pochopíme vyobrazení domků kolem kostela a hřbitova, ale nad ostatním se můžeme jen dohadovat. (Jít do podrobností není úkolem tohoto článku.)

PEČETĚ

Ve druhém čísle zpravodaje z roku 2010, při pojednání **Pocta lanžhotského dubu** od Lenky Topolanské, najdeme fotokopie hned dvou **starých lanžhotských pečeti**. Na té starší z roku 1622 můžeme kolem **znaku s třemi žaludy na dubové ratolesti**, přečíst zajímavé slovo – LANDTS.HUDT. Pro výklad takového znění nemám vědomosti. Třeba někdo poradí.

Druhá, mladší pečeť z roku 1713, obsahuje mimo letopočtu slovo - LANDT-SHUEDT. Kolem znaku t. j. dubová haluzka se třemi žaludy. Jak si „takový“ název vysvětlit, též nevím.

VLASTIVĚDA MORAVSKÁ, okres Břeclavský, autor JAN NOHÁČ, VYDÁNÍ Z ROKU 1911 (letos sté jubileum).

Učitelé lanžhotského sboru **H. Novotný, B. Folprecht, Lad. Černý a Fr. Kurečka** jsou ve **VLASTIVĚDĚ** autory pojednání o LANŽHOTĚ. Hned v úvodě píší: LANŽHOT, v obecné mluvě LANŽOT, gen. Lanžhota, lokal v Lanžhotě, německy LANDSHUT. A páni učitelé dále i dnes pro nás zajímavě pokračují: **Městečko rozkládá se na písčitém svahu vystupujícím z roviny 160m nadmořské výšky. Nízká poloha zavinuje, že se louky podél Moravy a Stupavy (Kyjovky, pozn. J. U.) často zatopují a že i část osady zvaná Limpín a část při pastvisku musí se při velikých povodních před vodou ohrazovati.** Jméno jezírka při silnici do Břeclavi od školy asi 1km vzdáleného „**Starý Lanžot**“ na-

svědčuje, že původně obec byla založena při nepatrném, v suchém létě vysychajícím potůčku, který své prameny sbírá v polích, ale v čas povodní mnoho škody působil, takže obyvatelé přiměl, aby své příbytky přenesli na návrší. Konec citace.

Potřebné vysvětlení pro mladé generace. **Jazerko** nebo-li **Starý Lanžot** se ještě v mém dětství (léta třicátá minulého století) nacházelo na konci **Nové ulice**, která před rokem 1920 **neexistovala!** Potůčkem, o němž se páni učitelé zmiňují, byla a stále je **Malá Caha**, přítékající zregulovaným korytem od sv. Jana. **Osada Limpín** byl hlouček domků na nepatrném návrší hned v sousedství dnešního rybníku Kút-Kout.

LANŽHOT – příroda a dějiny, rok vydání 1983.

Vedoucí autorského kolektivu (patnáctičlenného) **PhDr. Rostislav Vermouzek** se dějinám Lanžhota od jeho pradávna věnuje tak, jak nikdo před ním a ani po něm. Přišel, a v knize LANŽHOT ji i rozvádí se zajímavou, originální, ale vědeckou oponenturou nepovšimnutou teorií o počátcích Lanžhota a o osadě či vsi jemu předcházející. Tuto předchůdkyni nazývá STRÁŽOVICE. Píše: **O arcijáhenských obvodech nás zpravuje listina olomouckého biskupa Jindřicha Zdíka, která byla vydána v roce 1131. Podle ní bylo Břeclavsko samostatným arcijáhenstvím. (...) Základním jménem břeclavského kostela byly čtyři vesnice: Opatovice (Opatouici), Želetice (Selidedici), STRÁŽOVICE (Strasouici) a Mikulčice (Mikulcici). Želetice a Strážovice jsou dnes na Kyjovsku, ale ve Zdíkově době byly tyto vesnice na jižní Moravě v prostoru mezi Břeclaví a Hodonínem.**

Prof. Vermouzek pokračuje: **Břeclavský hrad musel mít hospodářské zázemí. Tvořily je okolní osady...K nim náležely nepochybně Strážovice, uvedené ve Zdíkově listině. Jejich obyvatelé hlídali přechod přes řeku Moravu...Morava měla před svým spojením s Dyjí dvě ramena a přechod přes západní hlídali obyvatelé Strážovic. Tato strážní služba se jim mohla svěřit proto, že se na brodě nevybíralo mýto, ani pohraniční clo jako na břeclavském mostě při přechodu do Rakous. Za řekou Moravou nebylo totiž v 11. a 12. století cizí území, ale moravská země, jak o tom svědčí osadní názvy Moravský Svätý Ján ad. Po zvážení přírodních podmínek a rekonstrukce směru staré cesty můžeme hledat Strážovice v místech, kde se pravděpodobně trasa řeky Moravy ztrácí**

v přídyjské rovině. Místu se říká „Starý Lanžhot“.

Strážovští dbali na to, aby se přes brody nepřevážely zakázané věci, a dávali pozor na podezřelé lidi, zejména na špehy a vyzvědače. Jejich služba byla velmi odpovědná, zejména v době nepřátelských vpádů. Při nenadálém útoku brody hájili a podávali zprávy o hrozícím nebezpečí do vnitrozemí. Dělali to kouřovými a ohňovými signály z vrchu Stráže, který se zvedá na terase na pravém břehu Morávky. (...) O ostatních osadách při soutoku Moravy s Dyjí toho víme z nejstarší doby velmi málo, ale historikové usuzují, že většina z nich existovala již v době velkomoravské. Odvolávají se při tom na koncovku – ice... (...) K prvním patří Mikulčice, zvané podle sv. Mikuláše, k druhým zaniklé Opatovice, jež náležely představenému nějakého kláštera.

(...) Strážovice patrně neušly tatarské pohromě, neboť přes ně vedla důležitá cesta z Moravy do Uher. Prof. Vermouzek ještě uvádí další příčiny, které vedly obyvatelé Strážovic k definitivnímu přesídlení na Kyjovsko. Aby se odlišilo původní sídliště od nové osady, říkalo se Strážovicím na Kyjovsku vzhledem k jejich poloze Horní Strážovice. (...) Změněné přírodní poměry způsobily, že nedošlo k osazení opuštěných Strážovic... (...) Záznam o jejich obnovení nemáme, ale i zde došlo k přesunu osady. Na vyvýšených místech, nad hranicí každoročních záplav, zůstalo dost půdy, na níž se mohli lidé uživit. Mohli také v době, kdy voda opadla, pást dobytek v místech, jež po zpustnutí Strážovic zarostla křovinami a listnatými lužními lesy. Aby nebyla obnovená osada ohrožována povodněmi, nevybudovali ji

v zaplavované rovině, ale na konci terasy, která se táhne po pravém břehu Morávky od Hodonína k jihu. Protože sídliště leželo blízko uherských a rakouských hranic, obehnali je pro větší bezpečnost dřevěným plotem a říkali mu Súhrady – Souhrady. (...) O čilém styku s Uhrami ve 14. století svědčí hromadný nález pražských grošů, ražených na počátku 14. století, stejně jako nálezy mincí v Súhradech, Podivíně, Velkých Pavlovicích a zejména v Hustopečích, kde se jich našlo ohromné množství ze všech období.

Zde končí, tak nějak, historie údajných lanžhotských Strážovic. A kdy a kde a jak se tu vzal LANDSHUT – LANŽOT – LANŽHOT? I tento lanžhotský dějinný úsek prof. Vezmouzek zachycuje a to takto: Aby moravský markrabě JOŠT nalákal kupce na zrovnoprávněnou komunikaci od Šaštína přes Brodské na Moravu, vybudoval někdy po roce 1372 přes západní, tehdy hlavní rameno Moravy most a ustanovil, že se na něm bude vybírat hraniční clo. Věděl také, že je potřeba pro kupce a pocestné vybudovat v blízkosti mostu odpočivnou a nocovací stanici, a proto založil někdy před rokem 1384 vedle staré zemědělské vsi Súhrad novou osadu. Budovala se podle plánu jako městečko s rozlehlou návsi, na níž stál kostel s hřbitovem a farou. Na návěs byla svedena od mostu, který stál pravděpodobně u mlýna, uherská cesta, jež šla po zpuštění Strážovic od HRADÍŠTKA přes Stráže k Podivínu s odbočkou přes Súhrady k Břeclavi. Komunikace mířila na Břeclav takzvanou Hlubokou a Vrbkovou cestou. Nová osada nepřevzala název Súhrady ani jméno zaniklých Strážovic, ale dostala pojmenování německé, jak to

bylo tehdy módní. Aby fundátor zdůraznil, že je městečko zeměpanským založením, dostalo do první části svého jména slovo „Land“ (země), do druhé poslání, jež mu bylo přiřknuto: chránit hraniční; to se obráží ve slově „hut“ (ochrana, stráž). Spojením obou částí vznikl název Landeshut, Landshut a domáci lidé toto jméno upravili na tvar Lanžot (nářečově) resp. Lanžhot spisovně. Německý název městečka nás nesmí vést k domněnce, že jeho obyvatelé byli Němci. (...) Zdá se, že obyvatelé městečka dostali za úkol střežit přechody přes Moravu tak, jak to dělávali před více než sto lety osadníci ze Strážovic, a navíc pomáhali výběrcím hraničního cla. Věděli, kde stávaly Strážovice, svoji osadu považovali za jejího nástupce a místu, kde bývala zaniklá ves, začali říkat starý Lanžhot.

Kdo provedl z pověření markraběte osazení Lanžhota, není přesně známo, pravděpodobně to byl Vilém z Holštejna, jemuž patřil v letech 1376-1377 hrad Týnec s okolními vesnicemi. Jako lokátor Lanžhot určitou dobu držel a předal jej svému synovi nebo příbuznému Vokovi z Holštejna a ten roku 1384 postoupil rodový majetek na jižní Moravě markraběti Joštovi. (...)

Z prodaného zboží, které bylo zapsáno do zemských desek až v roce 1389, si markrabě ponechal mýto, které se tehdy vybíralo na lanžhotském mostě přes Moravu. Existence mýta svědčí o tom, že hranice českého státu ustoupily od Myjavy k řece Moravě a že Lanžhot byl pohraniční osadou na cestě z českých zemí na Slovensko, které tehdy patřilo k uherskému státu.

Tolik z knihy LANŽHOT z pera PhDr. Rostislava Vermouzka.

K poslednímu citovanému odstavečku bych rád dodal, že dle vyprávění mojí staré Anny Uhrové-Ciprysové (Uhříčky) se ještě v 19. století říkávalo místu na silnici za Hrubou hospodou, někde před dnešní poštou, **Na mýtě!** A hle, jak se historie opakuje, když si připomeneme malou celnici u mostu přes Moravu Na přívozu a tu velkou na dálnici za Jazerem!

POVĚSTI NEPOVĚSTI

V souvislosti s pečetěmi připomínám článek Lenky Topolanské, která v jeho závěru píše o Lanžhotském znaku. Cituji: **Pověst uvádí, že v boji s Tatary byl zastřelen šípový mladý chlapec, který z nejvyššího dubu vyhlížel nepřítele. Turky zahlédli a vyslal kouřový signál. (...) Královo vojsko, které pak dorazilo a Turky zahnilo, pohřbilo mrtvé muže na místě jejich skonu. Jenom mladého chlapce (...) přinesli vojáci i s dubovými větvíčkami ke králi. Ten se před chlapcem poklonil, vzal jednu větvíčku s třemi žaludy a rozstřílenými listy a položil ji na štít, červený od chlapcovy krve. Tak vznikl motiv našeho znaku.**

Moje poznámka. O žádné takové a nebo jí podobné místní pověsti nikdo z mé generace a ze všech jí předcházejících nikdy neslyšel. A to jsem před půl stoletím zpovídal mnoho velmi starých lidí při sběru bosoráckých bajek. Jsem přesvědčen, že tato tzv. pověst je povídka, vyšlou z hlavy a pera dobře mně známého člověka, se kterým jsem se léta přátelil. Dovedl si dovedně vymyslet, v zanícenosti jeho vlastenectví. Ovlivněn jedním jeho vzdělaným a statečným strýcem...

Od kamaráda se ke mně dostal text z internetu, úvodní stránka o našem městě, konkrétně **Legenda o lanžhotském kostele**. Čtu v ní: **Jedna stará lanžhotská**

pověst vypráví o kostele, který se propadl do země proto, že lidé opustili pravou víru. Na Bílou sobotu, o vzkříšení, může člověk s duší neposkvrněnou hříchem slyšet zvony tohoto kostela, když při pozdvihování přiloží ucho k zemi v místech, kde stával. Toto místo je známé, protože po propadlém kostele zůstala v zemi prohlubeň zaplavená vodou, takže tam vzniklo „Jazerko“. Později se však ukázalo, že místo, kam se kostel propadl, nebylo „Jazerko, ale „Jazero“. Což jsou dvě rozdílná místa, vzdálená od sebe nejméně jeden kilometr.

Tož nad něčím takovým jsem si mohl nevěřícně ukrotit hlavu. S otázkou, kdo něco takového vzal a na internet dal? V životě jsem „**takovou verzi staré lanžhotské pověsti o propadlém kostele**“ neslyšel! A nedospěla k sluchu ani žádného mého předka. Už od dětství jsem ve spojitosti s Jazerkem na konci mé rodné Nové ulice, poslouchával od rodičů a prarodičů toto: **Viš, Jozinku, tam sa propadél do bahna dřevěný kostelík, lebo tam bývával kedysik starý Lanžot. Jednú v tem bahně ryla rypákem sviňa a vyryla ven malý zvon. Ked ho očistili a pověsili do zvonice nového kostela a rozhúpali ho, tak namísto zvonění sa ozývala táto říkanka: Sviňa mja vyryla – panna mja našla, sviňa mja vyryla – panna mja našla. A tak ten zvon dali dúle a už s ním nezvónili. Kam sa po-děl, kdo ví...**

A že Jazerko nebylo Jazerko, ale Jazero?! Tož to je také „hore nohy obrátěné novum“. Jazero bývala totiž velká „uža“ v prostoru luk, kde se dnes přibližně nachází velká celnice u dálnice! V klínu Kyjovky a dnes už neexistující Jízdy-Izdy-Spářavky. A ne tak daleko od návršíčka zvaného Hradišt-

ko! Kde zcela určitě stávala v dobách Velké Moravy malá, dřevěná pevnůstka. Ornice bývala černá od požáru a bohatá na keramické střepy.

Na té internetové stránce (apropo, jak se vlastně **později ukázalo**, že Jazerko nebylo Jazerko, ale Jazero?) mi hlavu motá i další údaj, cituji: **Kolikrát byl kostel vypálen a úplně zničen není známo. Stál ale pravděpodobně na stejném místě, kde uprostřed Súhrad, vystavěli v r. 1550 nový kostel i s farou Bockayovi uherští vzbouřenci.** Údivem vydechují: To snad ne? A dokonce **uprostřed Súhrad?** To už jsem z toho zcela popletený...

Přestože chovám k práci, vzdělanosti a vědomostem pana prof. Vermouzka obrovskou úctu a obdiv, také vděk za to, co pro nás, lanžhotské občany-rodáky svým dílem v knize LANŽHOT vykonal, jeho teorii, stručně vyjádřenou trojicí slov **Strážovice – Súhrady – Landshut** bez výhrad nepřijímám; byl bych zvědavý na výsledek vědecko-odborné oponentury, kdyby byla takové postavena tváří v tvář.

Chtěl bych také upozornit na přespřílišnou důvěřivost v přijímání těch či oněch

NATALKA

Josef Jožulka Uher

Za vsí se modral les... Byl červenec, obilí zlátko... a těch skřivánků! Na mezi v rose mladý budonnec děvčátko bosé líbal v heřmánku

(Stěpan Štípačov)

legend či pověstí, časem a etnografy nepotvrzených. Dávat je navíc k dobru přes internet, může být nerozvážné a neprospívající tomu, čeho jsou nositelkami.

Často mne napadá, kdy přesně skončilo úřední užívání názvu **Landshut** a definitivním bylo ustanovení pojmenování **Lanžhot**. V této souvislosti se ptám, jak asi naši předci, třeba poutníci do rakouského Maria Zell, odpovídali na otázku: A odkud přicházíte vy? Říkali, že **sú z Lanžota**, nebo že **idú z Ladshútu**? A jaký skutečný význam měly pro ně **Súhrady**?

Ale ať už se mýlím ve své nedůvěře či nesouhlasu, ať už si kladu i takové otázky, na které už mi nemá kdo dát pravdivou odpověď, byl bych moc rád, kdyby tento **poněkud delší článek** přilákal zájem mladých generací k historii dnes už – oproti starým časům – k nepoznání nového a moderního města **LANŽHOTA**.

Protože jeho dějiny pokračují dál... Nuže **LANŽOTE – LANŽHOTE, DOBROU CESTU K ŠTĚSTNÉ BUDOUCNOSTI!**

S dobrými a šťastnými lidmi...

Lavočkin

Mnoho věcí o Natalce nevíme a stejně tolik se jich asi už nikdy nedozvíme. Tak třeba: žila na vesnici s hájky břízek za humny a s mezemi plnými heřmánku, aby zažila to, co napsal celou Rusí milovaný básník, či si pouze jeho verše četla, zasněná kdesi ve starém městském činžáku, kde je jedno sociální zařízení pro celé patro? A dalo by se usoudit z její jedné čižmičky, nalezené na místě její tragédie Staňou Fajlěrem (Feilerem), starším kamarádem nás kluků z Nové ulice, že to byla pravá kyprá ruská děvčátka, pro jaké se tenkrát u nás vžil název báryšně? Nebo to bylo křehké, něžné stvoření? A byla už ženou, milovaní poznavší, neboť na frontě se s láskou neotálí, či na ně teprve jako panna čekala a po něm toužila? Jaký kus planety Země se rozprostřel mezi její kolébku a pak hrobem? A kdy ji maminka do té kolébky porodila? Kolem toho všeho chodí i přešlapují naše dohady, jen k její smrti co se času a místa a příčiny týče, nemáme nejistot. **Čas: polední hodina dne 11. dubna 1945. Místo: poličko nějakého lanžhotského chalupníka v oblasti trojúhelníku, daného svatým Janem u malé svodnice – Caje, stavením s rybníčkem farmáře Václava Uhra a majákem na Hrubém vršku při staré silnici z Lanžhota do Břeclavě.** Tenkrát pár kroků od nepoškozeného německého supertanku Tiger I, který při „úprku“ z Lanžhota do Břeclavi uvízl v Caji a sám se do ní „zahrabal“.

Probůh, kde se tu Natalka tak daleko od domova vzala? Jak tam doputovala? Snadno a lehce: **přiletěla! Křídla jí dala stíhačka POLIKARPOV I-16**, pravděpodobně nejmenší letadélko z druhé světové války: rozpětí 9 m, délka 6 m, maximální

rychlost 489 km/h, dostup 9 900 m, dolet 440 km a výzbroj dva kanóny ráže 20 mm a dva kulomety ráže 7,62 mm... Poprvé bylo nasazeno ve španělské občanské válce, kde si na republikánské straně vysloužilo přezdívku „**Mosca**“ (**Muška**), zatímco na straně frankistů přezdívku „**RATA**“ (**Krysa**). U sovětských letců si tento letoun vydobyl přezdívku „**JASTREBOK**“ (**Jestřábek**), avšak v závěru války, kdy začal projevovat vrtochy stáří, přejmenovali jej piloti I-16 nelichotivou přezdívku „**IŠAK**“ (**Osel**). Dodejme ještě, že **RATA jako jednomístný stíhací a bombardovací letoun neměla, na přání pilotů, pilotní prostor zcela uzavřený!** Neměl krytou kabinu.

Vraťme se k poledni středy 11. dubna 1945. V bitvě o Lanžhot je rozhodnuto. Wehrmacht (německé vojsko) obec vyklízí, Rudá armáda do ní vstupuje. Ze sklepa rodinného domku v Nové ulici vyjde na dvůr a pak humnem na jeho konec strýc Joska Bystřický, Sokol a hasič, později druhý poválečný předseda národního výboru. Má odvahu zjistit, co se venku děje. Když se vrátí, zvěstuje rodině a sousedům ve sklepě: „Ludé moji, nad polama u svatého Jána létá tak malé ruské letadélko, jak o dva prsty větší než chrúst!“

U okénka sklepu domu stolaře Helešice v Súhradech, stojí v tutéž dobu devatenáctiletý Jožka Tureček, syn rubače celoročáka, ze stavení jen kousek od Helešicových. Výhled má až ke sv. Janu, ba až k majáku. Se zatajeným dechem pozoruje přilet ruské stíhačky a její opakované střemhlavé útoky na tři německé obrněnce, ustupující po polích od dvou stohů slámy směrem k Břeclavi. Ve dvou případech stíhačka uspěje, obrněnce už nic nezachrání. Leč

třetí, protiletadlovým kulometem pošle smrt vzhůru...

Polní letiště měla Rudá armáda v těch dnech na gbelských loukách na Slovensku za řekou Moravou. Co ví Natalka o cíli s názvem Lanžhot, kam je její letka velitelstvím vyslaná? Než se soustředí na palbu o bytí a nebytí, možná se z nekryté kabiny své Raty rozhlíží po krajině pod sebou: mohutný tok řeky, rozsáhlé lesy, zaplavené louky, kostel bez věže, dohořívající střechy některých domů, rovina polí k velikému městu a ...

Zatajila dech, možná si přestala zpívat, když je dole uviděla. A je to vůbec její **první** bojový let nad městečko, které dobývá Rudá armáda už pátý den? Spatřila je, tři obrněnce. Útočí, střílí, zasahuje a potom na nezměřitelný okamžik ucítí dotyk smrti. Rata částečně hoří, když dosedne na pole. Natálka už v té chvíli nežije. Jako pták vydechla na nebi. Neshoří. Plamen ji milosrdně jenom ožehne. Pak dohoří.

Ve vřaku Raty, v otevřené kabině bude zhroucená, mrtvá Natálka čekat až do pátku 13. dubna 1945. Ale ještě před tím, už ve čtvrtek ji tam objeví kluci z Nové ulice, první náruživí zvědi na bojišti. Uvědomí o tom Rusy. V pátek od rána kopou lanžhotští mladíci a chlapi na náměstí u kostela, v prostoru mezi kaštany, v místě, kde dnes stává máje, dlouhou hlubokou jámu. Na přechodnou dobu hromadný hrob pro padlé vojáky Rudé armády, kteří jsou tam snášeni a sváženi z okolí, jak je kde najdou skupinky lanžhotských vyhledávačů. Čtyři ruští vojáci v doprovodu jednoho občana, budou vysláni k Ratě a tělu Natálky. A protože nebudou mít k přenesení jejich ostatků žádná vhodná nosítka anebo celty, seberou na lanžhotské faře „nebesa“.

Takto nazývají věřící pevnou a ozdobnou čtvercovou látku, kterou upevněnou na čtyřech tyčích nosí chlapi v krojích v průvodě o Božím těle nad hlavou kněze s monstrancí.

Natálku vyjmou z Raty, zabalí do „nebes“, přinesou na náměstí a posléze ji v nich, jako v rakvi, uloží i do hrobu. Bude v něm spočívat spolu s téměř dalšími asi šedesáti padlými. Pár kroků od rozvědčíka kapitána Kozlova, se kterým se za dramatických okolností poznal skaut Jenda Petrla v noci z neděle 8. na pondělí 9. dubna 1945 u Vagonky. (Silný příběh z frontových dní pětáctýřicátého, který by měl být uveřejněn...)

Na vyhotoveném seznamu jmen pochovaných bude uvedena také Natálka. Takto: **DEVATENÁCTILETÁ gardová SERŽANTKA NATALIJA ZAKANOVSKAJA.**

Halena bílá, pás rudý – a jak!

Trhám si po polích zardělý mák.

Za ztichlou dědinou hlasy znějí.

Ta má tam zpívá snad nejkrásněji.
(Sergej A. Jesenin)

I kdyby Natálka zpívala sebekrásněji, básník ji už za žádnou ruskou dědinou neuslyší. Z provizorního hrobu u lanžhotského kostela, do něhož byla v „nebesích“ uložena v pátek 13. dubna 1945 po druhé hodině odpolední, bude po nějakém čase se všemi ostatními převezena na velký, oficiální hřbitov padlých vojáků a vojaček Rudé armády. **Možná jako jediná její pilotka, zahynuvší na území Československa!** Zde by mohlo moje vyprávění končit. Leč čtenáři se jistě neklidně ptají: **Proč se o Natalii Zakanovské, statečné dívence, celá ta dlouhá desetiletí mlčelo a mlčí?**

PROČ? Protože závěr Natalčina životního osudu byl poskvřněn činem něčeho úplně jiného, dejme tomu že hrubým omylem, o němž se nikomu, a už vůbec ne komunistické historii a literatuře válečných fakt psát nechtělo. Je tedy zapotřebí přejít z Natalčina příběhu do příběhu **neznámého pilota jiného letounu Rudé armády.** Lanžhotští občané, kteří frontu a onu událost zažili na vlastní kůži, si dlouhá léta říkali: **Tá snad mosela byt ožralá, či co!** K jaké události došlo?

Onoho Natalčina dne pohřebního, tedy v pátek 13. dubna 1945 před polednem, odstartovala z polního letiště Rudé armády na gbelských loukách nepočetná letka stíhaček, schopných i lehkého bombardování. Cíl jejich útoku jim byl dán někde v oblasti Břeclavi, nebo dál k Brnu. Při přeletu přes Lanžhot se jeden krajní letoun od ostatních odpoutal a ...

Tentokrát se jednalo o stíhací letoun typu **LAVOČKIN La-7**, který se na konci druhé světové války těšil vynikající pověsti a bojovými úspěchy. Létala v něm nejúspěšnější sovětská letecká esa, a byl taktéž jediným sovětským letounem, který sestřelil pověstný německý Messerschmitt Me 262. Lavočkin La-7 byl pilotován jediným pilotem, rozpětí 9,80 m, délka 8,60 m, maximální rychlost 665 km/h, dostup 9 500 m, dolet 990 km, výzbroj 2-3x kanón ŠVAK ráže 20 mm a nesl až 200 kg bomb. Dodám ještě, že jak Polikarpov I-16, tak Lavočkin La-7 byly letouny stále ještě **vrtulové.** To na vědomí mladým generacím...

Takže jeden stíhač z formace se odpoutal a, ó hrůza ve vojsku Rudé armády i mezi občany, počal v Lanžhotě, už třetí den bezpečně obsazeném Rudou armádou,

doslova **řádit hlava nehlava.** Střílel kanóny a shazoval bombičky. Ničil a zabíjel! Na Pastvisku u hřiště, odhodil bombu na cestu před domem Mikuličových, Majdákových. V jeho „žebráček“ se schovávaly tři děti: Toneček Ryčovských, Mařenka Šenkových a Janíček Řihových. Tomu posledně jmenovanému střepina bomby zraní nožku ve stehně tak těžce, že v noci svému zranění podlehne ve sklepě u Ryčovských. Vojáci Rudé armády (mám o tom silný zážitek), prostí i důstojníci, vztekem běsnili, vystřelovali rakety, aby pilota uvědomili o jeho omylu, že napadá vlastní, ale nic nepomohlo. Až se vystřílel z munice a vyházel z bomb, klidně se vrátil na gbelská luka... **Aniž by byla po něm zahájena sebemenší odvetná palba!** Proč také, když Rusi křičeli: **VOT ETO NAŠ!**

Takových nedopatření se dopouštěli letci všech válčících stran. Mrzela, bolela, byla tolerována, ale nezapomínala se! A co s tím měla co společného Natálka? Lanžhotští občané odlet viníka tj. Lavočkina kupodivu nezaznamenali tak silně, ale i výmluvně, jako skutečnost, že pár hodin po jeho útoku byla na náměstí přinesena Natálka, **které to řádění přišli na vrub a už jí to nikdo nikdy neodpáral!!! Nebýt Jožky Turečka a mého zájmu o jeho svědectví, bylo by tomu tak dodnes!** Moje důvěra v první verzi si nebyla jistá, protože jsem věděl víc než jiní. A kupodivu nevěřil jí ani **Karel Horák!**

Kdože byl Karel Horák? Neochvějný, ale ne tupě fanatický komunist. Kádr a funkcionář na OV KSČ v Břeclavi, pár roků i šéfredaktor okresního týdeníku **Nový život.** Až vám prozradím proč, nebudete se divit, že nade mnou držel ochrannou ruku, když jsem do jeho týdeníku posílal

příspěvky, a snažil se mi je, po poučných domluvách, zveřejňovat. Rodiče Karla a jeho sestry (později manželky fotbalisty Jožky Bartoše-Franťáka od Jazerka), po odchodu z Němci zabrané Břeclavi, bydlieli přes celou válku

v naší lanžhotské a mé rodné Nové ulici. Karel o nějaký ten rok starší než náš klubovský potěr z Nové ulice a Pastviska nás jako hlouček kuřátek vodíval do školy. Sahali jsme mu hlavami k pasu. Byl pro nás Dlouhé bidlo. Dovedl si dát přes ramena obě nohy vsedě za hlavu a jazykem uměl plesknout o patro v ústech hlasitěji než plejtvák ocasní ploutví o hladinu oceánu. Těmito pleskanci nás svolával ráno co ráno k odchodu do „šundátu“ a to z před sousedových domu Ciprysových-Fabišových, u polokřížovatky. Byl natolik nakloněný naším velmi zřídkavým však zběhnutím za školu, že nám podepisoval, místo otců, i omluvenky! Jedenkrát i mně, stydím se dodnes. Možná si to všechno pamatoval, a proto snad ta jeho přetrvávající náklonnost ke mně.

Už jako komunistický kádr napsal knihu o válečných událostech na jihu Moravy. Při sběru podkladů navštívil i mne. Při řeči a vzpomínání narazili jsme oba na už výše zmíněné řádění sovětského pilota. Karel mi říkal: „Víš, Jožulko, mně se to, co se vypráví v souvislosti s tou pilotkou, nezdá. Mám o omylu letce toto vědomí: ten pátek a přesně v ten čas, kdy se dopustil omylu, pracoval jsem spolu s dalšími muži

na stavbě provizorního prvního, dřevěného mostu přes Kyjovku pod Komárnovem. Byli jsme všichni očitými svědky přeletu nepočteného svazu sovětských letadel přes Lanžhot, odpojení se jednoho od ostatních, potom jeho útoku kanóny a bombami na různé cíle v obci a posléze se nám nízko nad hlavami vracel směrem za Moravu na Slovensko, na louky u Gbel. Ta pilotka z Raty za Jazerkem a farmou to být v žádném případě nemohla!

Tenkrát jsem ještě neznal svědectví Jožky Turečka a tak jsme se s Karlem rozešli v pochybách, ale to bylo všechno. Dnes už bych pro něho vysvětlení měl a jeho názor potvrdil.

Takže: **ne RATA, nýbrž LAVOČKIN, ne Natalka, nýbrž neznámý pilot Lavočkina.** A ožralý nebyl zaručeně žádný z nich! Dole na zemi se chlastat mohlo, tam nahoře by šlo o sebevraždu.

Konec příběhů? Ne, nechtěl bych, aby mělo **všechno jenom takový konec!** Proto jsem si úplně na závěr vymyslel tuto výzvu: **skautky a skauti lanžhotského skautského oddílu BANTUOVÉ! Jste mladí, zdraví a ještě hodně dlouho nebudete v časové tísní. Dlouhodobá bitva neměla by vám činit tedy potíže. Věřte,**

že za mnohé věci je třeba často skutečně hodně dlouho vést bitvu a ne jednu. K jaké že vás vyzývám? Najděte si ochotného člověka, zapalte ho jako sebe samé, který zná dobře mluvit a psát r u s k y. S jeho jazykovou pomocí navažte korespondenci s ruským velvyslanectvím v Praze. Seznamte je s Natalčíným příběhem a požádejte je, zda by o ní byly nějaké doklady v archivu ruského ministerstva armády (Rudé armády z druhé sv. války). Kdyby ano, popřípadě i fotografie, ať vám jsou kopie poskytnuty. **Vy potom, uspějete-li na ruské straně, nepolevujte v naléhání na zastupitelstva našeho města v tom, aby nově vznikající ulice ve směru od tzv. Bendových jamy resp. Čápkových uličky k sv. Marku nesla název ulice NATALIE ZAKANOVSKÉ-**

Proba skautů

Milí rodiče, chci Vám položit jednoduchou otázku. Víte, jak Vaše nezletilé děti tráví volný čas? Jsem vedoucí lanžhotského skautského oddílu a chci Vás poprosit, abyste se při čtení následujících řádků zamysleli a upřímně se zeptali sami sebe: nemohlo to být i moje dítě?

Za poslední tři roky jsem několikrát domlouval bandě lidí na stadionu za tenisovými kurty, aby tam nerozbíjeli okna, nebavili se tím, že házejí skleněné flásky na betonové hřiště, aby nám nekopali do dveří a nestrkali sirky do zámek. Samozřejmě to nepomohlo a odpovědí mi byla zlomená anténa a namazaná klika na autě a řádění na stadionu pokračovalo. Podával jsem písemnou stížnost na městský úřad,

-PILOTKY. Tato statečná dívka si post v dějinách Lanžhota zaslouží mnohem víc než třeba Gagarin či Šolochov. I když se vám to bude zdát možná pateticky přehnané, vězte, že díky její smrti i vy žijete!

Dnes jsem tě proneš, lásko, bitvou stou, šťasten, že nenecháš, ó slib, že ne, zlé cizí ruce rozkrást krásu tvou a cizí rty že od svých vyženeš.

(Stěpan Ščipačov)

Natalka, bohužel, nebyla nikým, jako jeho láska, pronesena její lanžhotskou bitvou poslední. Ať tak učiní alespoň naše nezapomínání!

který následně oslovoval rodiče. Před týdnem to bylo potřetí, co jsem na tyhle děti volal policii, ale už ani nedoufám, že se situace nějak změní.

A proto se znovu ptám: měli bychom tohle řešit my skautští vedoucí? Policie? Nebo odbor sociálně právní ochrany dítěte? Nebo snad pan starosta? Nebo byste to měli řešit Vy, rodiče těchto dětí?! Ve skautu máme na starosti 30 dětí, některé už na skle uklouzly, některé se pořezaly, některé se přes tyhle výrostky nemohly dostat na schůzku a byly šikanovány! A proto Vás prosím: řešte tento problém, dokud můžete a neřeší to někdo za Vás.

Dítě, které tam naletí na střep a bude mít do smrti následky, vyhořelá klubovna, infekce, smrt - to jsou všechno následky, které může způsobit Vaše bene-

volence, Vaše bezohlednost!

Když jsem před týdnem vešel do klubovny, zjistil jsem, že nám banda dětí vylomila a rozbila okno a vloupala se do klubovny. Okno jsem našel rozbité asi 30 metrů od klubovny, a když jsem se ho snažil nasadit zpátky, abych naši klubovnu zabezpečil, spadlo na mě sklo a pořezalo mi rameno. Byl jsem moc rád, že se to stalo mně a okno tam nenasazoval některý z našich nezletilých vedoucích a střep mu nevletěl do krku nebo do oka!

V klubovně se nám válí cigarety, které jenom zázrakem nezapálily všudypřítomné papíry nebo dřevěný stůl, na kterém jsme je neuhašené našli! **Poslední kapka byla, když jsem uvnitř naší klubovny našel stříkačku s jehlou!**

Bohužel, vážení spoluobčané, daná situace není smyšlená, zveličovaná nebo dramatizovaná a takovýchto příhod za dobu vedení skautu znám celou řadu.

Ještě jednou Vás prosím, starejte se, kde a jak Vaše děti tráví volný čas. Protože až dojde k vážnému úrazu, nebudeme moc nad těmito dětmi mávnout rukou.

Slibuji Vám, že ještě jednou tam někoho chytím a najdu tam stříkačku s jehlou, udělám všechno proto, aby jméno tohoto dítěte bylo zveřejněno na kabelové televizi a došlo k řádnému policejnímu výslechu a zápisu. Možná mě pak budete brát vážně a děti, které si chtějí jenom hrát, budou moc běhat po hřišti beze strachu z napíchnutí na střep, nebo něco horšího.

Děkuji za pochopení. Příkládám pár fotografií, kdyby si někdo myslel, že mám potřebu si tyhle věci vymýšlet.

Závěrem bych rád poděkoval panu starostovi, že nám umožnil přestěhovat se do bezpečnějších prostor.

Peter Moravec
vedoucí skautského oddílu Bantuové

Skautský tábor - Zlaté údolí

Klíště

Letošní jedenáctidenní dobrodružství nám začalo v sobotu 16. července. V počtu 22 dětí, 10 vedoucích a 2 kuchařů jsme se utábořili blízko vesničky Vřesovice u Kyjova. Okolí tábořiště nabízelo krásný les i rybníček ke koupání a nedaleký turistický cíl Cimburk. Jako obvykle měl tábor poutavý motiv. Letos jsme se ocitli v období zlaté horečky a proměnili se ve zlatokopy po té, co první večer objevil Karamba zakopaný deník zlatokopa Jacka. Po celý tábor jsme se mu snažili pomoci zachránit jeho kamaráda Billa. Po vybojování dešifrovadla od zákeřného zlatokopa Stevena, který Jacka podvedl, jsme mohli luštit Jackovy zašifrované zprávy. Každý den si vedoucí osvěžili s dětmi některé skautské vědomosti jako uzly, přírodu, zdravotvědu, Českou republiku atd. Nechyběla ani hojná sportovní utkání, která se odehrála v ringoballu, handballu, baseballu, lakrosu, kriketu, rugby, pako-

ballu, frisbee a horském golfu. Proběhl i branný závod, který vyhrál ze starších Sid a z mladších Gedžitka, a tradiční skautská olympiáda v netradičních disciplínách. Na táboře děti předvedly i svou zručnost výrobou vlastních vorů, luků a šípů nebo při vaření. Nevynechali jsme ani výšlap na zříceninu Cimburk a nocování pod širákem nedaleko od zříceniny u skály Kozel. Ke konci tábora se uskutečnil slibový táborák, který se zapaluje slavnostně

ze čtyř světových stran, a po celém ceremoniálu zazní skautská hymna. Tento rok se nám sešlo devět slibařů – dvě světlušky, čtyři vlčata a tři skauti. Tábor byl bohatý taky na vosí bodnutí a malá zranění, nikomu se naštěstí nestalo nic vážného. Na posledním večerním nástupu předalo vedení družinám Panteri a Mušketýři jejich nové družinové vlajky a všem dětem podle jejich skautské vyspělosti brožurku Cesta země, Hvězdná Lucerna nebo Mauglí mezi vlky obsahující řadu různorodých úkolů, jejichž plnění na děti čeká. Pokřikem CIKY, CIKY, CAK jsme oficiálně ukončili tábor a už teď se všichni těšíme na další společnou akci.

Během zbytku prázdnin intenzivně pracujeme na zvelebení naší nové klubovny. Zahajovací schůzka nového školního roku by se začátkem září měla odehrát už v tomto našem novém útočišti.

www.bantuove.blog.cz

Opět super škola v přírodě

Leopold Králík

Letos, jako už pravidelně, odjelo na šedesát čtvrtáků a pátáků Masarykovy základní školy v Lanžhotě na školu v přírodě do Nekoře v Orlických horách.

Podle dlouholeté tradice naplňuje program školy její název. Jde skutečně o školu v přírodě. Žáci si na pobyt neberou učebnice, pouze poznámkové bloky, a celý pobyt se, pokud to samozřejmě počasí dovolí, pohybují v přírodě a okolních pamětihodnostech.

Během letošní školy v přírodě absolvovali prohlídku Pastvinské přehrady, vojenské tvrze Bouda, odchovny pstruhů, muzea řemesel v Letohradě, turistickou vycházku Zemskou bránou se zastávkou u nejstarší lípy v ČR a výlet na safari

do Dvora Králové se zastávkou v Babiččině údolí. Samozřejmě zbylo i mnoho času na sportovní aktivity. Kromě návštěvy aquacentra v Ústí nad Orlicí si děti zahrály turnaj v přehazované a absolvovaly spoustu soutěží o ceny, které dodali významní lanžhotští sponzoři.

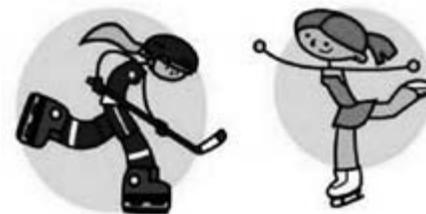
Předposlední den museli všichni odpovědět na sto záluďných otázek tzv. super testu. Jeho výsledky potvrdily, že se žákům pobyt líbil a že během něj získali řadu poznatků, které jim budou prospěšné v budoucím studiu.

Za bezproblémový pobyt patří dík především obětavému osazenstvu Školy v přírodě v Nekoři pod vedením správce Libora Zemana a samozřejmě všem učitelům, kteří pobyt s dětmi přežili bez újm na zdraví.

Pozvánka na „podzímku“

Leopold Králík

Letos pořádá Masarykova základní škola v Lanžhotě pro žáky 3. – 5. tříd podzimní školu v přírodě, která se uskuteční v termínu 18. – 24. listopadu. Účastníci čeká každý den plavání nebo bruslení v okolí Nekoře a kromě toho řada zábavných her a soutěží o ceny v přírodě i v hernách. Celý pobyt má především relaxační a ozdravný

charakter a je přiměřen věku dětí. Předběžná cena pobytu je 2 500 Kč. Zájemci se mohou přihlásit během září prostřednictvím přihlášek, které obdrží od svých třídních učitelů.

Neváhejte a přihlaste se včas!

Zázračný hattrick

Josef Jožulka Uher

Anglický slovní výraz z titulku se vyslovuje jako **HETRIK**. Fotbalisté a jejich příznivci jeho význam dobře znají. Ale ne všichni čtenáři zpravodaje. Zde je tedy vysvětlení: **vstřelení tří branek stejným hráčem v jednom utkání**. Dosáhnout něčeho takového na fotbalovém hřišti není až takovou vzácností, abychom o ní mohli psát jako o **zázraku**. Ten, na který zavzpo-

mínám, i na toho, jemuž se nevídaný kousek povedl, **zázrakem** byl!

Psal se rok 1954; úspěchy a kvalitou vrcholící éra lanžhotského fotbalu v jeho dějinách. Na jednom z mála **travnatých** fotbalových hřišť v celé ČR, v Lanžhotě na Pastvisku, v jarní části soutěže se hraje mistrák domácího Sokola s jedním vždy urputným brněnským soupeřem.

Rozhodčí během půlhodiny odpíská proti hostům **tři trestné kopy**. Všechny přesně z jednoho a téhož místa. Od branky ve vzdálenosti třiceti metrů, mírně zprava. Moje fotografická paměť si stále tyto tři kopy přehrává a pokaždé v nechápajícím ohromení. Něco jako svědek zázraku. Prováděl je perfektní pravačkou centrhalva-střední záložník **Jara Karas**. On snad ten balón posílal po nějakém nataženém špagátě třikrát do stejného místa: po brankářově levé ruce do horního rú-

ku branky, do tak zvané „šibenice“. Také se užívá rčení o **vymetání pavučiny**. Třikrát za sebou v půlhodině, tři nádherné góly! Jak vyšíté, řekli by fanuska tetka Sýkorka, blahé paměti.

Tehdy jako jednadvacetiletý začínající sportovní publicista jsem okamžitě o tom podal zprávu do sportovní rubriky deníku Svobodné Slovo. (Ještě před pár roky mi můj spolužák Tonda Uher říkal, že můj článek má schovaný.) Redakce mu dala titul **Měl být ve Švýcarsku!** Proč? Toho roku se uskutečnilo MS v kopané právě v této zemi i za účasti reprezentantů ČSR. Dopadli ostudně. Nepostoupili ze skupiny po porážkách s Maďarskem 0:2 a Rakouskem 0:5. Titulek měl naznačit, že kdyby tam hrál lanžhotský střelec, výsledky by mohly být jiné.

Na fotbalových hřištích určitě dochází k mnoha událostem, vysvětlitelným jen jako „zázraky“, leč k jednomu tam nikdy nedošlo a ani nedojde: že kdokoliv z těch,

Jara Karas, vlevo, a Jenda Kubík, vpravo, ve střetu s útočníkem Zbrojovky Brno na hřišti Na rybníčku v Židenicích. Oba jmenovaní zemřeli během prvního pololetí letošního roku. Zajímavá náhoda...

kteří pole mezi brankami upustili na věčnost, se zase mezi ně vrátí.

Tento zákon nezvratitelného **dohrání** neminul ani **JAROSLAVA KARASE**, který od svých bližních, ale i od už jen několika málo mladších bývalých spoluhráčů navždycky odešel ve čtvrtek 21. července 2011, v břeclavské nemocnici, v městě, které bylo jeho posledním domovem.

Jara se narodil 30. listopadu 1924 v Kopčanech na Slovensku. Ale do Lanžhota se přišel z Kostic. Jeho veselé a přátelské srdce si našlo lásku a ženu na celý život v rodině Hrabíkových na Pastůškách, jejich dceru Marii. Kdeže by tenkrát tušil, že v roce 2009 oslaví **šedesát let společného života**, spolu s dvěma dcerami, pěti vnuky a sedmi pravnučky.

Jara byl od přírody všestranně sportovně talentovaný. Třeba v atletice jako sprintér. Z Kostic do Lanžhota však přestoupil jako pravé křídlo, aby posléze opanoval dirigentský post centrhalva-středního záložníka. Gentleman ve všech situacích,

rychlonožný taktik i tvrdý střelec. Často vybíraný do různých reprezentačních mužstev. Ve své nejdelší tj. lanžhotské kariéře dlouholetý kapitán, kamarády oblíbený a respektovaný.

Jenže Jara jako duch sečtělý a vzdělaný dovedl se úspěšně předvést i jako zpěvák, divadelní ochotník a muzikant v dechovce, baskřídlóvák s lahodným tónem.

I pero měl umné, třeba při napsání několika tzv. „sfic“. Se smutným pousmáním dodám ještě, že pod staré roky měl fikaný mozek i na taroky. Abych nebyl napomenut, doplním zmínku o jeho muzicírování tím, že vlastně začínal v jazzové (džezové) kapele, proslulou Jarůše Třetiny nevyjímaje...

Za dnešních poměrů by se určitě stal profesionálním hráčem, leč doba jeho sportování byla jiná, chléb vezdejší mu bylo třeba dobývat jako normálnímu pracujícímu: lisovna umělých hmot ve Vrbně, Fatra Napajedla, Gumotex Břeclav (patřil mezi první zaměstnance), Kovopodnik Břeclav, ČSD LOKO DEPO Břeclav, Stavební strojírenství... Jara nepatřil mezi přelétavé ptáčky, jako spíše a především mezi odvážné rebelanty, tak třeba když na ČSD otevřeně dával najevo nespokojenost se srpnem 1968. Takové „živly“ neměly tenkrát podniky v milosti...

Spolu s Jarou Karasem jakoby (metaforicky viděno) odcházela definitivně z lanžhotské fotbalové historie, příští rok slavící devadesátiny, celá jedna kvalitou nejvyšší generace hráčů, jakými byli: **Ladona Uhlíř, Miloš Trčka, Vavřín Bartoš, Jenda Ciprys-Fabiš, Milča Polách, Miša Bartoš-Pošta, Mirek Petrla, Jan Netopilík, Oldřich Uher...Zůstává už jenom Staňa Helešic a z osmdesátníků Frolka**

Hakala. Ale nedá mi to, abych nepřipomenul i dva věrné příznivce-pamětníky, vykročené k devadesátce: pány **Františka Škrobáčka a Jana Balgu**. (Krátce též aktivní hráč – záložník.)

Kdyby mohl, pak nejzasvěcenějším vypravěčem dějin lanžhotské kopané a osudů jejích hráčů by byl **přírodní trávník na pastvisku u malé caje**. Určitě by nevynechal ani velkou fotbalovou osobnost **JARY KARASE**, jehož **záračný hatrick** nemá, věřte nebo ne, v historii celosvětového fotbalu obdobu! Ale pouze o jeho střelecký div mi v tomto nekrologu nešlo.

Leč i vzpomínky jednou zemřou stejně jako jejich nositelé. Přezívá jenom to, co je zapsané. Kéž to jednou budoucnost potvrdí i v tomto případě, když už na hřbitově ve Staré Břeclavi nebude možná ani Jarův hrob k nalezení...

Cvičení pro všechny věkové skupiny

Petra Racková

Sokol Lanžhot oddíl ASPV – aerobic ženy zahajuje od 22. 9. 2011 cvičení pro všechny věkové skupiny.

ROZPIS CVIČENÍ

PONDĚLÍ 19:00 - 20:00

Typ cvičení: YOGALATES – POWER JOGA - BOSSA PILATES

Místo: STARÁ TĚLOCVIČNA ZŠ Lanžhot

POWER YOGA: Cvičení vychází z poloh ásan klasické yogy, zlepšuje flexibilitu a zároveň udržuje správný svalový tonus. Odstraňuje nadměrné svalové napětí a dodává tělu energii, odbourává stres i nespavost. Cílem cvičení je mít klidnou mysl a současně trénované a štíhlé tělo. Na rozdíl od klasické YOGY se jednotlivé pozice dynamicky střídají. Důraz je kladen hlavně na sílu a ohebnost. POWER YOGA je proto fyzicky náročnější než tradiční YOGA a může proto pomoci při hubnutí nebo udržení váhy.

YOGALATES: oproti POWER YOGA doplňuje cvičební program i o pilates prvky.

BOSSA PILATES je cvičení na gumových polokoulích a základem je využití techniky PILATES s vyšší náročností. Během cvičení získáte lepší rovnováhu, vytvarujete postavu a naučíte se vnímat své tělo. Cvičení je vhodné jako prevence proti bolestem zad a oproti klasickým pilates cvikům zapojuje i vnitřní stabilizační systém pomocí balančních pozic.

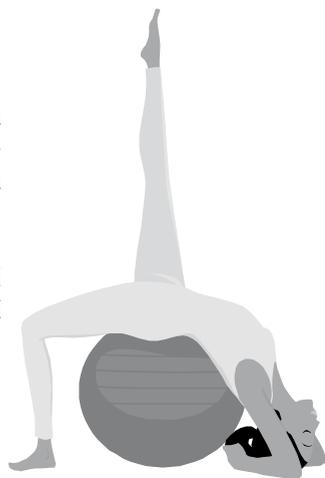
ÚTERÝ 19:00 – 20:00

Typ cvičení STEPAEROBIC + BALANTES

AEROBICBALL + BODY BALL STYLING

Místo: HALA

STEAEROBIC: Dynamická cvičení na step bedničkách s jednoduchou choreografií jsou založena zejména na krocích nahoru a dolů. Styl cvičení je zaměřený na svalstvo dolních končetin a hýždí. Při cvičení se aktivně hubne, je náročnější na klouby.

BALANTES: je cvičební program prováděný na podložce technikou PILATES s využitím balanční pomůcky měkkého míče – OVERBALL. Zdokonaluje držení těla, protahuje páteř, tvaruje dlouhé a štíhlé svaly a zplošťuje břicho. Cvičení je vhodné i pro méně zdatné cvičenky. Nezatěžuje klouby.

AEROBICBALL: Cvičení na velkém míči dokonale protahuje tělo, nezatěžuje klouby a formuje a tvaruje problémové partie celého těla. Rozvíjí rovnováhu a koordinaci pohybů.

BODY BALL STYLING: formuje a tvaruje problémové partie a celé tělo pomocí velkého míče a malého míče OVERBALL s využitím gumiček, činek a váhy vlastního těla. Posiluje hluboký stabilizační svalový systém pomocí balančních pozic.

ČTVRTEK 19:00 – 20:00

Typ cvičení: BOSSA CARDIO + BOSSA PILATES - P+CLASS

Místo: HALA

BOSSA CARDIO je dynamické cvičení na gumové polokouli. Hlavním cílem je spálení kalorií a odreagování. Cvičení zlepšuje držení těla, posiluje zádové, břišní svaly a svaly na nohou a hlavně efektivně tvaruje postavu těla. Nezatěžuje klouby a je vhodné pro všechny, kteří mají rádi aktivní pohyb.

P+CLASS: K tvarování postavy dochází pomocí silového cvičení vlastní váhy těla nebo s náčiním: gumičkami, činkami, malými míči overbaly apod. Typ cvičení je vhodný pro ženy každého věku a kondice.

Tenisový oddíl vybojoval ligu

Za tenisový oddíl Sokol Lanžhot Dalibor Kováč

V právě probíhající sezóně měl náš oddíl v různých soutěžích přihlášeno celkem 11 družstev. Z toho osm startovalo v soutěžích řízených Jihomoravským tenisovým svazem a tři v soutěžích neregistrovaných hráčů.

V kategorii dospělých hráčů jsme měli zastoupení ve III. třídě. Po výborném umístění v loňském roce a vzhledem k posílení družstva jsme v této sezóně očekávali minimálně boj o postup do vyšší třídy. Bohužel problémy s různými zraněními hráčů, jejich pracovním zaneprázdněním hlavně v ženské

části družstva způsobily, že nakonec skončili dospělí díky horšímu skóre na předposledním místě a sestoupili do nižší soutěže.

V dorostenecké kategorii nás reprezentovala dvě družstva. Dorost A po loňském postupu ve II. třídě a dorost B ve III. třídě. Obě družstva byla složena převážně z hráčů nižší věkové kategorie, ale i tak soutěží prošla bez větších problémů a obsadila přední místa v tabulkách.

V kategorii staršího žactva má náš oddíl momentálně největší potenciál. Družstvo Sokol Lanžhot A startovalo, po loňském postupu, v I. třídě. Neprohrálo ani v jednom utkání a bez ztráty bodu postoupilo do ligy staršího žactva, která je nejvyšší dlouhodobou soutěží v republice. Druhé družstvo starších žáků, s označením B, nastoupilo ve II. třídě. Na tuto soutěž však nestačilo a sestoupilo do nižší třídy.

V I. třídě nás zastupovalo také družstvo mladšího žactva, které však neudrželo vysoký standart a sestoupilo do nižší soutěže.

Další družstva jsme měli přihlášena v kategorii babytenis a minitenis. Obě se umístila ve středu tabulek.

Do soutěží neregistrovaných hráčů jsme přihlásili tři družstva, která rovněž obsadila střed svých tabulek. Podrobné výsledky soutěží naleznete na www.tenislanzhot.cz.

V tomto roce pokračuje snaha tenisového oddílu o získání financí na výstavbu dalších dvou tenisových dvorců. Bohužel jsme neuspěli ani s žádostí o dotace z Ministerstva školství z „Programu na rozvoj a výstavbu sportovních zařízení“. Zdůvodněno to bylo tím, že jsou upřednostněny projekty s dalším podnikatelským záměrem. Protože se o získání dotací marně snažíme již čtvrtý rok, požádali jsme proto o pomoc Město Lanžhot.

Florbalisté před sezónou

<PG>

Prázdniny uběhly jak voda a florbalové soutěže se od poloviny září znovu rozběhnou. Pro náš oddíl s malými změnami, opět jsme do soutěží přihlásili mužské

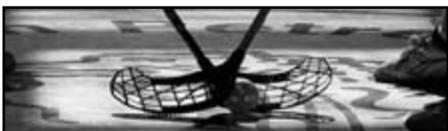

Proč stavět nové kurty? Důvodů je více. Na prvním místě je příprava hráčů. V době, kdy probíhají soutěže družstev, je vyčítenost stávajících kurtů taková, že musíme odříkat další zájemce o tenis. Ti pak hledají a platí dlouhodobé pronájmy v okolních klubech.

Dalším důvodem je organizace turnajů. V roce 2011 tenisový oddíl pořádá celkem 14 turnajů třídy C v žákovských kategoriích. Abychom mohli pořádat některé z turnajů třídy B, je zapotřebí minimálně šest kurtů.

Neméně důležité je i pořádání týdenních soustředění pro jiné kluby, což je velmi zajímavé z finančního hlediska. Určující je opět počet kurtů...

Výstavba a provoz nových kurtů nám přinese daleko více starostí, ale při současné organizační kvalitě členů tenisového oddílu by bylo chybou, kdybychom se nesnažili o její realizaci a tím nepřipravili potřebné podmínky pro další rozvoj tenisu v Lanžhotě.

týmy A, B, C, tým žen a také strašich žáků. Loňští junioři ale z větší části odrostli do mužů, namísto nich jsme po roční přestávce obnovili tým dorostenců.

V průběhu léta jsme nezaháleli, od června do srpna probíhala v rámci celého oddílu „suchá“ letní příprava vedená Markem Šudrlou a Markem Uhlířem. Tréninkový plán byl zaměřen na vytrvalost, rychlost a sílu. Stejně jako loni byla příprava zpestřena tenisovým turnajem na lanžhotských kurtech a také účastí na mi-

nikopané. První víkend v srpnu se zájemci z mužských týmů premiérově zúčastnili turnaje pod otevřeným nebem v Bučovicích. V konkurenci týmů Židenic, Kuřimi a domácích Bučovic obsadil náš oddíl pěkné druhé místo.

Konec srpna tradičně patří hernímu soustředění, letos v Bystřici nad Pernštejnem. Na toto soustředění navazuje 1. kolo poháru ČFbU, kterého se zúčastní mužský A tým.

www.florballanzhot.cz

Lakrosová sezóna 2010/2011

Rege, kapitán lakrosového týmu 300 Lanžhot

Lakrosový tým 300 Lanžhot má za sebou svou historicky první sezónu ve druhé Moravské lakrosové lize. Závěrečné ligové kolo se odehrálo doma v Lanžhotě a tým 300 čekaly čtyři těžké zápasy. Hra to byla někdy nebezpečná a napínavá až do poslední sekundy, ale hlavně hodně fyzicky náročná. I díky domácímu publiku jsme nakonec tři zápasy vyhráli a jeden prohráli, což je výborný výkon. Bohužel to znamená, že jsme se umístili na čtvrtém místě, takže si odvážíme bramborové

medaile :- (Zamrzí to o to víc, když víme, že jsme měli stejný počet bodů s týmy Kurekari a Broncho Chropyně, takže by stačila jedna remíza v průběhu sezóny a mohli jsme být na druhém místě. Takový je ale sport a my se

musíme dívat na další sezónu s oprávněným optimismem. Vždyť kromě týmu SOS, který obsadil první místo, není v druhé lize tým, který bychom alespoň jednou neporazili. Byla to naše první sezóna a my jsme odvedli

Horní řada: Adam Horák, René Šudrla, Peter Moravec (C), Tomáš Turek, Jana Švirgová, Petra Čejková, Jakub Holobrádek, Libor Hostinský
Spodní řada: Zdeněk Malý (A), Jaroslav Šůkal, Martin Hlavenka (G)
Nejsou na fotce: Tomáš Bernát, Václav Straka, Kateřina Straková, Pavel Bartoš, Ondřej Topolanský, Michal Holobrádek

spoustu práce. Zlepšili jsme obranu, která byla ze začátku naším hlavním kamenem úrazu, a v útoku už jsme začali trochu víc kombinovat a míč rozházovat. Náš tým ušel kus cesty a je až neuvěřitelné, že nebyť jedné prohry nebo pár gólů v zápasech s týmy Kurekari a Broncho, mohli jsme být hned první rok v lize druží. Rád bych taky připomněl, že to není tak dávno, kdy jsme se byli podívat na ligu v Mikulově a všichni se na mě dívali jako na blázna, když jsem řekl, že bychom

jednoho dne ligu hráli. Teď máme tým o 15 hráčích, vlastní lakrosové brány a za sebou organizaci ligového kola pro první i druhou ligu. Nemáme se za co stydět a věřím, že ze čtvrtého místa můžeme jít příští sezónu už jenom vzhůru.

Děkujeme všem za podporu a budeme rádi, když nás přijedete alespoň psychicky podpořit i v příští sezóně, která začíná 24. září.

Laxu zdar!

Konečné pořadí 2. MLL – sezóna 2010/2011

	Název	Zápasů	Výhry	Remízy	Prohry	Body
1.	Šohajé Strážnice	16	13	2	1	28
2.	Kurekari	16	11	0	4	23
3.	Broncho Chropyně	16	11	1	4	23
4.	300 Lanžhot	16	11	1	4	23
5.	Vše za 39,-	16	10	0	6	20
6.	Eagles Kroměříž	16	5	0	11	10
7.	Fénix Zábřeh	16	3	0	13	6
8.	Holby-Winyan	16	3	0	13	6
9.	El Chupacabra	16	2	0	14	4

TRUHLÁŘSTVÍ L&M LANŽHOT

areál zemědělského družstva

Vyrábíme moderní, ale i stylový nábytek z masivu i lamina – interiérové dveře, vchodové dveře a vrata, kuchyně, postele, vestavěné skříně, stoly, schody, zábradlí, pergoly a další.

Rádi vybavíme váš interiér,
ale také exteriér.

Kontakt: Tel: 602 975 284, 721 252 489, www.truhlarstvi-lm.webnode.cz

REALITY PRORADOST s.r.o.
Břetislavova 33, Břeclav,
Tel.: +420 608 600 008
info@reality-proradost.cz

Ref.č.: LAN634
Popis: RD 4+kk se zahradou a
vrátnicí v Lanžhotě, po
rekonstrukci.
ZP: 190 m², CP: 423 m².
Návrh ceny: 1.680.000,-Kč
Tel.: 775 33 48 70

Ref.č.: LAN639
Cihlová stavba 2+kk s pozemkem
v okrajové části Lanžhota.
ZP: 100 m², CP: 721 m²
Návrh ceny: 198.000,-Kč
Tel.: 775 33 48 70

Ref.č.: LAN700
Byt 2+1 v OV v bytové domě, dva
sklepy, původní stav. CP: 721 m²
Návrh ceny: 645.000,-Kč
Tel.: 728 601 610

NAŠIM KLIENTŮM NABÍZÍME ZDARMA:

- * PRÁVNÍ A PORADENSKÝ SERVIS, NEZÁVAZNÉ OCENĚNÍ VAŠÍ NEMOVITOSTI
- * ŠIROKÁ PREZENTACE VAŠÍ NEMOVITOSTI (WEBOVÉ PORTÁLY, REGIONÁLNÍ TISK, VÝVĚSKY, KBT, ROZHLAS, ...)
- * PRODEJ A PRONÁJEM VAŠÍ NEMOVITOSTI ZA NEJVYŠŠÍ MOŽNOU CENU
- * VÝMAZ OMEZENÍ VLASTNICKÝCH PRÁV VAŠÍ NEMOVITOSTI
- * OCHRANA FINANČNÍCH PROSTŘEDKŮ FORMOU ADVOKÁTNÍ ÚSCHOVY KUPNÍ CENY
- * ZNALECKÝ ODHAD PRO FINANČNÍ ÚŘAD, PODÁNÍ DAŇOVÝCH PŘÍZNÁNÍ
- * PŘEPISY ENERGIÍ A MÉDIÍ (EL. ENERGIE, VODA, PLYN, INTERNET, ...)
- * POJIŠTĚNÍ KAŽDÉHO OBCHODNÍHO PŘÍPADU NA 13.000.000,-Kč.

Dále z naší nabídky vybíráme:

- Břeclav** – byt 3+1 v OV po zdařilé celkové rekonstrukci blízko centra v lokalitě U Splavu. CP: 68 m²
Cena – 1.320.000,- Kč PO SLEVĚ!!! Tel.: 728 601 610
- Břeclav** – byt 3+1 v OV s garáží v cihlové domě s výtahem nedaleko centra. CP: 68 m²
Cena – 1.350.000,- Kč Tel.: 725 969 611
- Břeclav** – DB 2+1 v cihlovém domě s hezkým výhledem nedaleko centra. CP: 56 m²
Cena: 530.000,-Kč Tel.: 775 33 48 70
- Břeclav** – patrový RD 4+1 se zahrádkou, po rekonstrukci, vhodný k bydlení i podnikání. ZP: 100 m², CP: 180 m²
Cena: 3.600.000,-Kč Tel.: 775 33 48 70
- Břeclav** – podsklepený RD 3+1 s verandou a dvorem blízko centra, dobrý techn. stav. ZP: 100 m², CP: 150 m²
Cena: 1.098.000,-Kč Tel.: 608 600 008
- Lanžhot** – RD 4+1 s prodejnou, garáží a zahradou, lze využít jako dvougenerační. ZP: 225 m², CP: 800 m²
Cena: 1.590.000,-Kč Tel.: 775 33 48 70
- Lanžhot** – patrový RD 4+1 s velkou zahradou, podsklepený, vlastní studna. ZP: 280 m², CP: 700 m²
Cena: 2.300.000,-Kč Tel.: 775 33 48 70
- Lanžhot** – stavební pozemek v klidné lokalitě, veškeré IS, v současnosti osázen vinným sadem. CP: 2.024 m²
Cena: 890.000,-Kč PO SLEVĚ! Tel.: 608 600 008

Dalších cca 300 nemovitostí naleznete na
www.reality-proradost.cz

VYKUPUJEME NEMOVITOSTI ZA HOTOVÉ, ŘEŠÍME EXEKUCE, DRAŽBY

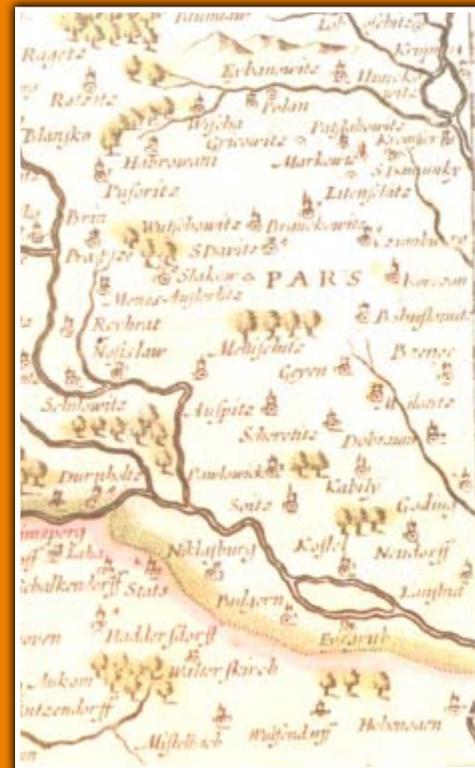
www.reality-proradost.cz

DO STOMATOLOGICKÉ ORDINACE PŘIJÍMÁME NOVÉ PACIENTY

*Nabízíme pečlivou práci, moderní postupy a materiály.
Z estetické stomatologie provádíme bělení zubů pomocí moderní
plazmové lampy a poradenství v oblasti dentální hygieny.
Krátká objednací doba, minimální počet návštěv.*

Těší se na vás MUDr. Zdeněk Hlavička.

Sídlo: budova Polikliniky Břeclav, Bří Mrštíků 38, tel.: 519 303 239

Mikuláš Klaudián 1518

J. A. Komenský 1664

Lanžhot ve 2. pol. 18. stol. (1. vojenské - josefské mapování)

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 900 ks
vydává Město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot
e-mail: urad@lanzhot.cz, tel.: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Jaroslava Bartošová, telefon 519 336 794, e-mail: bartosova@lanzhot.cz
Vyhrazujeme si právo na gramatickou úpravu textů. Vyšlo: září 2011
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o., www.svetreklamy.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. Číslo MK ČR E 11687
Uzávěrka zpravodaje 4/2011 – 18. 11. 2011.

Farmářské trhy

Farmářské trhy

Hody v MŠ 2010

Hody v MŠ 2010

Změna ve farnosti

Hody v MŠ 2010

Změna ve farnosti

Změna ve farnosti